

İLMİ ARAŞTIRMA

HAZİRAN 2010

SAYI: 2010/6 (72)

ISSN 1304-9607

www.ilmiarastirma.net

5 TL

*Hız. Mehdi (A.S.)'ın
Zuhuruna Yönelik Olarak,
Risalelerde Yeri Olmayan
**Çok Yanlış İzahlar
Yapılmaktadır***

**HEDİYE
KİTAP!**

**DARWIN'İN
TÜRK
DÜŞMANLIĞI**

- ➔ İnkarcıların Allah'a Karşı Mücadele İçin Çaba Harcamaları Allah'ın Yarattığı Bir Mucizedir
- ➔ "Birşey Olmaz" Mantığının İnsana Verdiği Büyük Zarar

4 KAPAK KONUSU

Haz. Mehdi (A.S.)'ın Zuhuruna Yönelik Olarak, Risalelerde Yeri Olmayan Çok Yanlış İzahlar Yapılmaktadır

22

BU AY

2

Güncel

Anne Sütü Kanseri
Hücrelerini Öldürüyor
Dua Sırasında Beyin
Hücreleri Yenileniyor
'Bioprinter'la Yaralar
Kapatılabilecek
Larvalarını 9 Tür
Antibiyotikle Koruyan
Yaban Arıları

20

Adnan Oktar
Ne Demişti?
Ne Oldu?

38

Kısa Kısa...

İslam Alimi Said Ramazan
El Buti: Türkiye - Suriye
Yakınlaşması Said
Nursi'nin Müjdesidir

51

İmam Rabbani'den
Günümüze Hikmetli
Mesajlar:
Müminlerin Şefkati

30

"... Bir Veli (En Güvenilir
Bir Dost) Olarak Allah Yeter,
Bir Yardımcı Olarak da
Allah Yeter." (Nisa Suresi, 45)

40

İnkarcıların Allah'a
Karşı Mücadele İçin
Çaba Harcamaları
Allah'ın Yarattığı
Bir mucizedir

52 İNCELEME

KURAN AHLAKINDA SÖZ SÖYLEME
HAKKI TANIMANIN ÖNEMİ

60

"BİRŞEY OLMAZ"
MANTIĞININ
İNSANA VERDİĞİ
BÜYÜK ZARAR

İLMİ ARAŞTIRMA - HAZİRAN 2010-

Yayın Türü: Yaygın / Araştırma Yayıncılık adına imtiyaz sahibi: Bedri Enis Yılmaz,
Adres: Talatpaşa Mah. Emir Gazi Cad. İbrahim Elmas İşmerkezi A Blok Kat 4
Okmeydanı - İstanbul Sorumlu Yazı İşleri Müdürü: Fatih Hikmet Müftüoğlu,
Adres: Talatpaşa Mah. Emir Gazi Cad. İbrahim Elmas İşmerkezi A. Blok Kat 4
Okmeydanı - İstanbul Yönetim Adresi: Araştırma Yayıncılık, Talatpaşa Mah. Emir Gazi
Cad. İbrahim Elmas İşmerkezi A. Blok Kat 4 Okmeydanı - İstanbul Tel: 0212 2220088
Fax: 0212 3208607 Abonelik Tel: 0212 4444441 Matbaa: Seçil Ofset, 100 Yıl
Mahallesi MAS-SİT Matbaacılar Sitesi, 4. Cadde No: 77 Bağcılar-İstanbul
Tel: (0 212) 629 06 15 Başlı Yeri ve Tarihi: İstanbul, 27.05.2010 Dağıtıcı: DPP A.Ş.

Güncel

Anne Sütü Kanser Hücrelerini Öldürüyor

İsveçli araştırmacılar, anne sütünde bulunan bir maddenin kanser hücrelerini öldürebilme yeteneğine sahip olduğunu keşfettiler.

PLoS One Journal isimli dergide, çalışmada, "HAMLET" olarak bilinen maddenin yıllar önce keşfedildiğini belirten araştırmacılar, bugüne kadar bunun insanlar üzerinde denenmediğini açıkladılar.

İsveç'te Lund Üniversitesi tarafından yürütülen deneyde, mesane kanseri hastaları HAMLET ile tedavi edildi. Önceki laboratuvar deneyleri HAMLET'in 40 çeşit kanser hücrelerini öldürebildiğini göstermişti. Ancak bu araştırma insanlar üzerinde test edilen ilk çalışma oldu. Araştırmacılar, bir sonraki adımda ise bu maddeyi cilt ve beyin tümörleri üzerinde test edecekler.

www.timeturk.com

Dua Sırasında Beyin Hücreleri Yenileniyor

Prof. Dr. Nazan Aydın, manevi yaşantı sırasında beyin bazı bölgelerinde oluşan değişikliklerin ortaya konulabildiğini açıkladı.

Dr. Aydın'a göre dua, zikir, vecd hali gibi dini yaşantılar sırasında beyin bazı bölgelerinde kanlanma artıyor ve uzun süre devam ettirildiğinde ise beyin hafıza ve dikkatten sorumlu bölgelerinde yeni beyin hücresi oluşumu meydana geliyor. Çalışmada dikkat çeken bir yön ise korku, ceza, endişenin beyin bazı bölgelerini uyardığı ve insanın dikkatini dağıttığı; sevgi, hoşgörü, huzur temelinde öğretilen bilgilerin uygulamasında ise dikkatin dağılmadığı aksine bedensel ve ruhsal olarak daha iyi hissedildiği ifade ediliyor.

www.risalehaber.com

'Bioprinter'la Yaralar Kapatılabilecek

ABD'de geliştirilen ve yazıcıya benzer bir sistemle çalışan makine sayesinde, açık yaralara deri hücreleri püskürtme yöntemiyle (biyoprinting) yara kapatılabilecek.

North Carolina eyaletindeki Wake Forest Üniversitesi'nde bir ekip tarafından geliştirilen makine ile ilgili açıklama yapan araştırmacı Kyle Binder, "Hücreleri yaraların üzerine büyük bir isabetle basabiliyoruz. Belirli hücreleri, olmaları gereken yere koyuyoruz" dedi. Bu uygulamaya göre hastane yatağında hastanın üzerinde çalışacak makine ile lazer ölçümüyle yaranın ölçüleri ve şekli alınacak, daha sonra da sağlıklı deri hücreleri, bu yara üzerine tatbik edilecek.

Binder bu yöntemle yaklaşık 5 haftada bile iyileşemeyecek bir yarayı, iki hafta içerisinde deri ile kapatabildiklerini, yaranın 3 hafta sonunda tamamen iyileştiğini belirtti. Püskürtülen hücreler, insan derisinden alınan parçalardaki deri hücrelerinin ayrıştırılmasıyla elde ediliyor ve belirli bir çözelti içerisinde çoğaltılıyor.

www.radikal.com.tr

Larvalarını 9 Tür Antibiyotikle Koruyan Yaban Arıları

Yaban arılarının larvalarını zararlı mikro organizmalara karşı koruyabilmek için bir bakteriyle işbirliği yaptığı ve bu işbirliği sonucunda 9 tür antibiyotik ürettiği belirlendi. *Nature Chemical Biology*'de yayınlanan makaleye göre Philanthus ailesine üye tünelci yaban arısı, larvalarının kozasını antibiyotik etkili maddelerden oluşan bir karışımla sıvıyor, böylece mikropların larvalara zarar vermesini önüyor. Bu araştırma sonucunda bilim adamları tarafından laboratuvar ortamında profilaksis adıyla üretilen antibiyotik bileşiminin, milyonlarca yıl önce yaratılan yaban arıları tarafından Allah'ın izniyle zaten kullanıldığı ortaya çıkmış oldu.

"Yaratan, hiç yaratmayan gibi midir? Artık öğüt alıp-düşünmez misiniz?" (Nahl Suresi, 17)

www.sciencedaily.com

Larvanın üzerinde kütle spektroskopisi tekniğiyle farklı renklerde görülebilen 9 tür antibiyotik katmanı bulunuyor.

Hız. Mehdi (A.S.)'ın Zuhuruna Yönelik Olarak, Risalelerde Yeri Olmayan

Çok Yanlış İzahlar Yapılmaktadır

Son dönemde bazı Nurcu kardeşlerimiz Bediüzzaman Said Nursi Hazretleri'nin, Hız. Mehdi (a.s.)'ın gelişini ile ilgili çok açık beyanlarına son derece yanlış yorumlar getirmektedirler. Bu yorumlar, Bediüzzaman Hazretleri'nin Mehdiyet konusundaki açık ve net izahlarıyla aleni bir şekilde çelişmektedir. Üstelik Peygamber Efendimiz (sav)'in hadislerinde haber verdiği bilgilere de uygun değildir. Bu nedenle Risale-i Nur'un ruhundan kopuk ve Bediüzzaman Said Nursi Hazretleri'nin düşüncelerinden uzak olan bu yanlış anlayışları ve Risale-i Nur'daki gerçek izahları öğrenmek, Bediüzzaman Hazretleri'nin içinde bulunduğumuz ahir zamana yönelik verdiği müjdeleri doğru yorumlamamız açısından büyük önem taşımaktadır.

Hicri 13. asrın müceddidi Bediüzzaman Said Nursi, 1960 yılında Hakk'ın rahmetine kavuşana kadar, bütün ömrünü insanları Allah'a iman etmeye ve Kuran ahlakını yaşamaya davet ederek geçirmiştir. Bu uğurda çok fazla eziyet görmüş, ancak o, yaşadığı hayattan her zaman razı olmuş ve başına gelen her zorluğu büyük bir tevekkülle, sabırla, neşeyle karşılamış-

tır. Bir Kuran tefsiri olan Risale-i Nur Külliyyatı, Bediüzzaman Hazretleri'nin Allah'a olan coşkulu sevgisini, derin imanını ve Allah'ın dinine olan bağlılığını açıkça ortaya koyan çok hikmetli öğütlerle doludur. Ancak son dönemde görülmektedir ki; özellikle Nur talebelerinin içindeki ağabeylerden bazıları Said Nursi Hazretleri'nin Hız. İsa (a.s.) ve Hız. Mehdi (a.s.) ile ilgili açık ve sarıh izahlarını yan-

İş bir bakış açısıyla değerlendirmektedirler. Oysa Said Nursi Hazretleri Risalelerinde yer alan ifadelerini Peygamberimiz (s.a.v.)'in hadisleri ve büyük İslam alimlerinin görüşleri doğrultusunda yapmıştır. Ve açık bir şekilde Hz. Mehdi (a.s.)'in Hicri 1400'de yani içinde yaşadığımız çağda gelecek bir zat olduğunu anlatmıştır. Ancak söz konusu Nur talebeleri Said Nursi Hazretleri'nin son derece sarıh izahlarını sanki müteşabihlermiş, anlaşılması zor ifadelermiş gibi değerlendirip tekrar Bediüzzaman Said Nursi'nin sözlerini şerh etme ciheatine gitmektedirler. Bu son derece büyük bir hata ve Said Nursi Hazretleri'nin şahsına karşı yapılmış büyük bir yanlıştır. Üstad son derece hikmetli konuşan, Risalelerinde çok açık ve net ifadeler kullanarak olayları izah eden bir müceddiddir. **Onun açıklamalarını tekrar tefsir etmeye kalkmak, tefsirin tefsirini, şerhin şerhini yapmak gibi olur ki bu da hiç doğru bir yöntem olmaz.**

**1. HZ. MEHDİ
(A.S.)'İN ÜÇ
GÖREVİNİ
SÖZDE 3 AYRI
KİŞİNİN
YAPACAĞI İDDİASI
TAMAMEN YANLIŞTIR**

Nurcu kardeşlerimizden biri; Said Nursi Hazretleri'nin ahir zamanda zuhur edecek olan Hz. Mehdi (a.s.)'in yapacağı üç büyük görevi ile ilgili açıklamasını son derece çarpıtarak tefsir etmektedir. Bediüzzaman Said Nursi'nin bu ifadelerinde ahir zamanda sözde üç tane Hz. Mehdi (a.s.) geleceğini ve Hz. Mehdi (a.s.)'in diyanet, siyaset ve saltanat alanında yapacağı üç büyük görevini ayrı ayrı bu kişilerin yerine getireceklerini söylediğini iddia etmektedir. Ancak bu açıklaması Nurcu kardeşimizin çok büyük bir yanılğı içinde olduğunu gös-

termektedir. Said Nursi Hazretleri, Risalelerin hiçbir yerinde üç vazifeyi ayrı ayrı yapacak 3 ayrı Mehdi olacağı gibi bir mantıktan bahsetmemiştir.

Aksine Bediüzzaman Said Nursi, Emirdağ Lahikası'nda, Ahir Zamanın Büyük Mehdisinin üç büyük vazifesi olacağını, bu üç vazifeyi bir arada yapabilme gücünde ve iktidarında olması nedeniyle de kendisine **"Ahir Zamanın Büyük Mehdisi"** unvanını alacağını ifade etmiştir:

H. Mehdi (a.s.)'ın üç vazifesi

"Nur'un ehemmiyetli ve çok hayırlı bir şakirdi (talebesi), çokların namına (başkaları adına) benden sordu ki: "Nur'un halis ve ehemmiyetli bir kısım şakirdleri, pek musırrane (ısrarla) olarak ahir zamanda gelen Al-i Beyt'in büyük bir müşidi seni zannediyorlar ve o kadar çekindiğin halde onlar ısrar ediyorlar.

Sen de bu kadar musırrane (ısrarla) onların fikirlerini kabul etmiyorsun, çekiniyorsun. Elbette onların elinde bir hakikat ve kat'î (kesin) bir hüccet (delil) var ve sen de bir hikmet ve hakikata binaen onlara muvafakat (müsaade) etmiyorsun. Bu ise bir tezattır, her halde hallini istiyoruz."

Ben de bu zatın temsil ettiği çok mesailere (meselelere) cevaben derim ki: O has Nurcuların ellerinde bir hakikat var. Fakat iki cihette bir tabir ve te'vil lazım.

Birincisi: ÇOK DEFA MEKTUPLARIMDA İŞARET ETTİĞİM GİBİ, MEHDÎ AL-İ RESÛL'ÜN (Peygamberimiz (sav)'in soyundan gelen Hz. Mehdi (a.s.)) TEMSİL ETTİĞİ KUDSÎ (mukaddes) CEMAATİNİN ŞAHS-I MANEVÎSİNİN ÜÇ VAZİFESİ VAR. EĞER ÇABUK KIYAMET KOPMAZSA VE BEŞER (insan) BÜTÜN BÜTÜN YOLDAN ÇIKMAZSA, O VAZİFELERİ ONUN CEMİYETİ VE SEYYİDLER CEMAATİ (Peygamberimiz (sav)'in soyundan gelenlerin) YAPACAĞINI RAHMET-İ İLAHİYEDEN (Allah'ın rahmetinden) BEKLİYORUZ. VE ONUN ÜÇ BÜYÜK VAZİFESİ OLACAK:

Birincisi: FEN VE FELSEFENİN TASALUTİYLE (TESİRİYLE) VE MADDİYYUN VE TABİİYYUN TAUNU (MATERYALİZM, DARWİNİZM VE ATEİZM SALGINI) BEŞER İÇİNE İNTİŞAR ETMESİYLE (İNSANLAR ARASINDA YAYILMASIYLA), HER ŞEYDEN EVVEL FELSEFİYİ VE MADDİYYÛN (MATERYALİZM, DARWİNİZM VE ATEİZM SALGINI), FİKRİNİ TAM SUSTURACAK BİR TARZDA İMANI KURTARMAKTIR. EHL-İ İMANI DALALETEN MUHAFAZA ETMEK (İMAN EDENLERİ SAPKINLIKTAN KORUMAK) ve bu vazife hem dünya, hem herşeyi bırakmakla, çok zaman tetkikat (tetkikler) ile meşguliyeti iktiza ettiğinden (gerektirdiğinden), Hazret-i Mehdî'nin, o vazifesini bizzat kendisi görmeye vakit ve hal müsaade edemez. Çünkü hilafet-i Muhammediye (a.s.m.) (Peygamberimiz (sav)'in hilafeti yani müslümanların manevi lideri) cihetindeki (yönündeki) saltanatı, onun ile iştigale (ilgilenmeye)

vakit bırakmıyor. HERHALDE O VAZİFEYİ ONDAN EVVEL BİR TAİFE BİR CİHETTE (yönüyle) GÖRECEK. O ZAT, O TAİFENİN UZUN TETKİKATI (tetkikleri) İLE YAZDIKLARI ESERİ KENDİNE HAZIR BİR PROĞRAM YAPACAK, ONUN İLE O BİRİNCİ VAZİFEYİ TAM YAPMIŞ OLACAK. BU VAZİFENİN İSTİNAD ETTİĞİ (dayandığı) KUVVET VE MANEVÎ ORDUSU, YALNIZ İHLAS VE SADAKAT VE TESANÜD SIFATLARINA TAM SAHİP OLAN BİR KISIM ŞAKİRDLERDİR. NE KADAR DA AZ OLSALAR, MANEN BİR ORDU KADAR KUVVETLİ VE KIYMETLİ SAYILIRLAR.

İkinci vazifesi: HİLAFET-İ MUHAMMEDİYE (A.S.M.) (Peygamberimiz (sav)’in hilafeti yani müslümanların manevi lideri) İLE ŞEAİR-İ İSLAMİYEYİ (İslam’a ait değerleri) İHYA ETMEKTİR. ALEM-İ İSLAM’IN (İslam aleminin) VAHDETİNİ (birliğini) NOKTA-İ İSTİNAD EDİP (dayanak noktası edinip), BEŞERİYETİ MADDÎ VE MANEVÎ TEHLİKELERDEN VE GAZAB-İ İLAHÎDEN (Allah’ın azabından) KURTARMAKTIR. BU VAZİFENİN, NOKTA-İ İSTİNADI (DAYANAK NOKTASI) VE HADİMLERİ (HİZMETKARLARI), MİLYONLARLA EFRADI (FERTLERİ) BULUNAN ORDULAR LAZIMDIR.

Üçüncü vazifesi: İNKILABAT-I ZAMANİYE (ZAMANA BAĞLI DEĞİŞİMLER) İLE ÇOK AHKAM-I KUR’ANİYENİN (KURAN’IN HÜKÜMLERİNİN) ZEDELENMESİYLE VE ŞERİAT-I MUHAMMEDİYENİN (A.S.M.) (Kuran ahlakını Peygamberin (sav)’in yolunu) KANUNLARI BİR DERECE TATİLE

UĞRAMASIYLA O ZAT, BÜTÜN EHL-İ İMANIN (iman edenlerin) MANEVÎ YARDIMLARIYLA VE İTTİHAD-I İSLAMIN (İSLAM BİRLİĞİNİN) MUAVENETİYLE (YARDIMIYLA) VE BÜTÜN ULEMA VE EVLİYANIN (alimlerin ve velilerin) VE BİLHASSA AL-İ BEYTİN NESLİNDEN (Peygamberimiz (sav)’ın soyundan) HER ASIRDA KUVVETLİ VE KESRETİLİ (çok sayıda) BULUNAN MİLYONLAR FEDAKAR SEYYİDLERİN İLTİHAHLARIYLA (Peygamberimiz (sav)’in soyundan gelen fedakar seyyidlerin katılımlarıyla) O VAZİFE-İ UZMAYI (ÇOK BÜYÜK GÖREVİ) YAPMAYA ÇALIŞIR.

Şimdi hakikat-ı hal böyle olduğu halde, en birinci vazifesi ve en yüksek mesleği olan imanı kurtarmak ve imanı, tahkikî (doğruluğunu ispat ederek) bir surette umuma ders vermek, hatta avamın da imanını tahkikî yapmak vazifesi ise, manen ve hakikaten hidayet edici, irşad edici (doğru yolu gösterici) manasının tam sarahatını ifade ettiği için, Nur Şakirtleri (Nur Talebeleri) bu vazifeyi tamamıyla Risale-i Nur’da gördüklerinden, ikinci ve üçüncü vazifeler buna nisbeten ikinci ve üçüncü derecedir, diye Risale-i Nur’un şahs-ı manevîsini haklı olarak bir nevi Mehdi telakki (kabul) ediyorlar. O ŞAHS-I MANEVİNİN DE BİR MÜMESSİLİ (temsilcisi), NUR ŞAKİRDLERİNİN

**TESANÜDÜNDEN GELEN BİR
ŞAHS-I MANEVÎSİ VE O ŞAHS-I
MANEVÎDE BİR NEVÎ MÜMESSİLİ
(temsilcisi) OLAN BÎÇARE
(zavallı) TERCÜMANINI ZAN-
NETTİKLERİNDEN, BAZAN O
İSMİ (Hz. Mehdi (a.s.)'ın
ismini) ONA DA VERİYOR-
LAR. GERÇİ BU, BİR İLTİ-
BAS (karıştırma) VE BİR
SEHİVDİR (Yanılmadır.),**

fakat onlar onda mes'ul
değiller. Çünkü ziyade hüsn-ü
zan, eskiden beri cereyan ediyor
ve itiraz edilmez. Ben de o kardeş-
lerimin pek ziyade hüsn-ü zanlarını
bir nevi dua ve bir temennî ve Nur
Talebelerinin kemal-i itikadlarının
(imanlarının faziletinin) bir tereşşuhu
(alameti) gördüğümünden onlara çok iliş-
mezdim. Hatta eski evliyanın bir kısmı,
keramet-i gaybiyelerinden (gelecekle
ilgili Allah'ın ikramı olarak verilen
haberlerinden) Risale-i Nur'u aynı o
ahir zamanın hidayet edicisi olduğu,
diye keşifleri (şeklindeki manevi alem-
de gördükleri bazı olayların) bu tahki-
kat (araştırma) ile te'vili (yorumu) anla-
şılır. Demek iki noktada bir iltibas
(karıştırma) var, te'vil lazımdır (yorum-
lamak gerekir).

**Birincisi: AHİRDEKİ (son) İKİ VAZİFE,
GERÇİ HAKİKAT NOKTASINDA (ger-**

**çekte) BİRİN-
Cİ VAZİFE DERECE-
SİNDE DEĞİLLER, fakat hilafet-
i Muhammediye (a.s.m.) (Müslümanların
manevi liderliği) ve ittihad-ı İslam ordu-
larıyla (İslam Birliği'nin manevi ordula-
rıyla) zemin (dünya) yüzünde saltanat-ı
İslamiye'yi (İslam ahlakının hakimiyeti-
ni) sürmek cihetinde (açısından) herkes-
te, hususan (özellikle) avamda, hususan
ehl-i siyasette (siyasetçilerde), hususan
(özellikle) bu asrın efkarında (fikirlerinde)
o birinci vazifeden bin derece geniş görü-
nüyor; ve bu isim bir adama verildiği
vakit, bu iki vazife hatıra geliyor; siyaset
manasını ihsas eder (ima eder); belki de
bir hodfüruşluk (kendini beğenmişlik)
manasını hatıra getirir; belki bir şan, şeref
ve makamperestlik ve şöhratperestlik
arzularını gösterir. Ve eskiden beri ve
şimdi de çok safdil (kolay aldanan, safi
kalpli) ve makamperest zatlar "Mehdî
olacağım," diye dava ederler. **GERÇİ
HER ASIRDA HİDAYET EDİCİ BİR NEVÎ
MEHDÎ VE MÜCEDDİD (her yüzyıl
başında, dini hakikatleri devrin ihtiya-
cına göre ders vermek üzere gönderilen
büyük İslam verilen) GELİYOR VE GEL-
MİŞ, FAKAT HERBİRİ ÜÇ VAZİFELER-
DEN BİRİSİNİ BİR CİHETTE (yönüyle)
YAPMASI İTİBARIYLA, AHİR ZAMANIN
BÜYÜK MEHDÎ ÜNVANINI ALMAMIŞ-
LAR...** (Emirdağ Lahikası-1, sf. 231-232)**

Said Nursi

Hazretleri'nin, Hz. Mehdi (a.s.)'ın üç görevi bir arada yapacağını ifade ettiği bu sözü, tekrardan şerh edilmeye ya da tefsir edilmeye gerek bıraktırmayacak kadar açık ve sarih. Ayrıca Bediüzzaman Said Nursi bu sözünde, ahir zamanın büyük Mehdisinin zuhur edeceği hicri 1400 yılından önce de, bu görevlerden birini bir cihette yapan Mehdilerin geldiğini de ifade etmektedir. Ancak onlara; **“bir nevi Hz. Mehdi (a.s.) ve müceddid”** şeklinde hitap etmektedir. Eğer bazı Nur talebelerinin iddia ettikleri gibi ahir zamanın büyük Mehdisi üç görevi, bir arada değil de sadece tek bir alanda yapacak olsaydı Said Nursi Hazretleri diğer müceddidlere hitap ettiği gibi Hz. Mehdi (a.s.)'a da **“bir nevi Mehdi”** sıfatını verir ve kendisinden Risale boyunca bu şekilde bahsederdi. Oysa Hz. Mehdi (a.s.) için Bediüzzaman; **“Ahir Zamanın büyük Mehdisi”** ifadesini kullanmakta ve böyle hitap etmesinin nedeni olarak da onun üç vazifeyi bir arada yapacak olmasını göstermektedir:

“... GERÇİ HER ASIRDA HİDAYET EDİCİ BİR NEVİ MEHDÎ VE MÜCEDDİD GELİYOR VE GELMİŞ, FAKAT HERBİRİ ÜÇ VAZİFELERDEN BİRİSİNİ BİR CİHETTE (yönüyle) YAPMASI İTİBARIYLA, AHİRZAMANIN BÜYÜK MEHDÎ ÜNVANINI ALMAMIŞLAR.”
(Emirdağ Lahikası-1, sf. 232)

Ayrıca Said Nursi Hazretleri'nin, Hz. Mehdi (a.s.)'dan bahsettiği diğer ifadelerinde onun farklılığını ifade etmek için **“O büyük zat” “Başkumandan”, Mehdi Al-i Resul, “EN BÜYÜK BİR MÜÇTEHİD, HEM EN BÜYÜK BİR MÜCEDDİD, HEM HAKİM, HEK MEHDİ, HEM MÜRŞİD, HEM KUTB-U AZAM, “Ahir Zamanda gelecek bir Müceddid-i Ekber”, “Acip şahıs”, “HAKİKİ BEKLENİLEN VE BİR ASIR SONRA GELECEK O ZAT”, “1400 sene sonra gelecek bir HAKİKAT”** gibi hitaplar kullanması da Hz. Mehdi (a.s.)'ı, önceki yüzyıllarda gelmiş ancak tek bir

cihette vazife yapmış diğer mübarek insanlardan makam olarak ayırdığını gösteren diğer delillerdendir.

**2. RİSALE-İ NUR
KÜLLİYATI'NDA
SAİD NURSİ
HAZRETLERİ'NİN
İFADE ETTİĞİ
“MEHDİ” VE “MEHDİ
AL-İ RESUL”
İFADELERİNİN
SÖZDE BAŞKA
BAŞKA KİŞİLERİ
İFADE ETTİĞİ
İDDİASI TAMAMEN
YANLIŞTIR**

Şu da çok önemlidir ki, diğer yandan bazı Nur talebeleri, Said Nursi Hazretleri'nin Hz. Mehdi (a.s.)'dan bahsederken kullandığı **Mehdi** ve **Mehdi Al-i Resul** kavramlarını da birbirinden ayırlamış

gibi gösterme gayreti içine girmişlerdir. Mehdi sıfatının **Mehdi Al-i Resul** sıfatından sözde daha düşük bir makamı ifade ettiğini çünkü Said Nursi Hazretleri'nin bahsettiği Mehdi Al-i Resul'de ifadesinde geçen Resul kelimesinin “**eser verilen**” anlamında olduğunu, bu nedenle de İmam Rabbani Hazretleri, Geylani Hazretleri, Mevlana Halid ve Bediüzzaman Hazretleri gibi eser sahibi müceddidleri ifade ettiğini iddia etmektedirler. Ahir zamanın Mehdisi ise, sözde Said Nursi Hazretleri'nin hazırladığı eserlerden yararlanması nedeniyle eser sahibi olamayacak, dolayısıyla **Mehdi Al-i Resul** de olamayacaktır.

Oysa Peygamberimiz (s.a.v.)'den rivayet edilen hadis-i şeriflerde Hz. Mehdi (a.s.)'ın elinde kendi hazırladığı büyük eserlerinin olacağı ve inkar edenlere karşı bu dev eserlerle fikri bir mücadele vereceği bildirilmiştir. İmam Sadık (r.a.)'dan aktarılan bir hadis-i şerifte Hz. Mehdi (a.s.)'ın; üzerinde altın yaldızlı mühür bulunan kitaplarıyla büyük bir tebliğ faaliyeti yapacağı bildirilmiştir:

“İmam Sadık diyor ki: Kaim (Hz. Mehdi (a.s.)) belli bir giysi giydiğinde

Peygamber (s.a.v.)'in altın mühürle mühürlenmiş mektubunun (kitabının) mühürünü çıkartarak (kapağını açarak), insanlara yüksek sesle okuyacaktır.” (Bihar’ül Envar, c. 52, s. 326)

Eğer bu mantık söz konusu olsaydı, Said Nursi Hazretleri'nin kendisinden önce gelen Abdülkadir Geylani Hazretleri'nin, İmam Rabbani Hazretleri'nin, Mevlana Halil-i Bağdadi Hazretleri'nin ve kendisinin bu üç görevi tek tek yerine getirmek suretiyle Ahir Zamanın Büyük Mehdisi'ni oluşturduklarını Risalelerde ifade etmiş olması gerekirdi. Oysa tam aksine; Bediüzzaman Said Nursi Hazretleri, Ahir Zamanın Büyük Mehdisi zuhur ettiğinde kendisinin vefat etmiş olacağını, ancak Hz. Mehdi (a.s.) ve talebelerini kabrinden seyredip Allah'a şükredeceğini ifade etmiştir:

“... Tâ ahir zamanda, hayatın geniş dairesinde, asıl sahipleri, yani Mehdi ve şakirtleri (talebeleri) Cenab-ı Hakk'ın izniyle gelir, o daireyi genişlettirir ve o tohumlar sümbülleşir. Bizler de kabrimizde seyredip

Allah'a şükrederiz”.
(Kastamonu Lahikası, Sayfa 72, Tarihçe-i Hayat, Sayfa 258, Hizmet Rehberi, Sayfa 267, Sikke-i Tasdik-i Gaybi, s. 153)

Yine Hz. Mehdi (a.s.) için kendisinden sonraki bir dönemde zuhur edeceğini ifade eden onlarca ifadesi de Risalelerde yer almaktadır. Bu ifadelerden biri şöyledir:

“... İSTİKBAL-İ DÜNYEVİYEDE 1400 SENE SONRA GELECEK BİR HAKİKATİ ASIRLARINDA KARİB (YAKIN) ZANNETMİŞLER...” (Sözler, s. 318)

Said Nursi Hazretleri'nin bu ifadesi “Sözler Risalesi”nde geçmektedir. Sözler Risalesi 1926 (Hicri 1345) yılında tamamlanmıştır, yani Hicri 1300 içinde. Bediüzzaman Said Nursi'nin tüm eserleri hicri 1300'de tamamlandığı gibi kendisi de yine Hicri 1300 içinde vefat etmiştir. Oysa Said Nursi Hazretleri bu sözünde Hz. Mehdi (a.s.)'ın, Hicri 1400'de zuhur edeceğini ifade etmektedir.

**3. SAİD NURSİ
HAZRETLERİ'NİN
HAZIRLAMIS OLDUĞU
ESERLERİ KENDİNE BİR PROGRAM
EDİNMESİ NEDENİYLE
HZ. MEHDİ (A.S.)'İN FAALİYETLERİNİN
GÜYA ÇOK KOLAY OLACAĞI BU
NEDENLE ASIL BEDİÜZZAMAN
HAZRETLERİNİN HZ. MEHDİ (A.S.)
OLDUĞU İDDİASI TAMAMEN YANLIŞTIR**

Yine bazı Nur talebesi kardeşlerimiz ahir zamanda bu üç görevi yerine getirirken Risale-i Nur'u kendine program edinmesi nedeniyle Hz. Mehdi (a.s.)'ın yaptığı tüm faaliyetlerin Said Nursi Hazretleri'ne ait olmuş olacağını da iddia etmektedirler. Said Nursi Hazretleri'nin asıl mimar olduğunu, Hz. Mehdi (a.s.)'ın ise haşa bir inşaat ustası gibi zaten hazır olan bir program üzerinde görevini icra edeceğini iddia etmektedirler. Dolayısıyla da Hz. Mehdi (a.s.)'ın çalışmalarının güya çok kolay olacağını ima ederek, Ahir Zamanın en şiddetli zamanında görev alacak olan gelmiş geçmiş en büyük veli ve kutb-u azamının görevini adeta küçümser bir yaklaşım içinde bulunmaktadır. Yine aynı kişiler Hz. Mehdi (a.s.)'ın Bediüzzaman Said Nursi'nin talebesi konumunda olacağını da ifade ederek Risalelere tamamen ters düşen bir mantık geliştirmektedirler. Oysa

Said Nursi Hazretleri Hz. Mehdi (a.s.)'ın bir öncü askeri, ona yer hazır-
layan bir neferi, bir hizmetkârı olduğunu Risalelerinde
çok açık bir şekilde ifade etmiştir:

FAKAT O İLERİDE GELECEK ACİP (Şaşılan ve hayret
uyandıran; benzeri görülmeyen) **ŞAHSIN BİR HİZMETKÂRI VE**
ONA YER HAZIR EDECEK BİR DÜMDÂRI (ordunun geriden gelen emni-
yet kuvveti) **VE O BÜYÜK KUMANDANIN PİŞDÂR** (öncü) **BİR NEFERİ**
(askeri) **OLDUĞUMU ZANNEDİYORUM...** (Barla Lahikası, sf. 162)

Risalelerin hiçbir yerinde Bediüzzaman Said Nursi Hazretleri böyle bir
mantığı kullanmamıştır. Ayrıca bu mantıkta düşünüldüğü takdirde
Bediüzzaman'ın tüm hizmetlerinin; kendisinin gerek Nakşi ve gerek Kadiri
yönü olması sebebiyle Kadiri tarikatının kurucusu ve dolayısıyla da Said Nursi
Hazretleri'nin hocası olan Abdülkadir Geylani Hazretleri'ne geçeceği gibi bir
durum söz konusu olacaktır. Dolayısıyla Said Nursi Hazretleri'nin talebeleri için
de aynı durum geçerli olacaktır. Onlar arasından, Hz. Mehdi (a.s.)'ın üç gör-
evinden birini bir cihette yaptığını iddia edenler varsa onların da yaptıkları
Said Nursi Hazretleri'ne dolayısıyla da Abdülkadir Geylani Hazretleri'ne
gececektir. Sonuçta ne Said Nursi Hazretleri ne de Nur cemaatinin men-
supları Ahir Zamanın Büyük Mehdisi olamayacaklar ve Abdülkadir
Geylani Hazretleri'nin Hz. Mehdi (a.s.) olduğunu kabul edeceklerdir.
Ancak Abdülkadir Geylani Hazretleri, Bediüzzaman Said Nursi'nin; **"bir
nevi Mehdi ve müceddid"** hükmünde gördüğü bir zat-ı muhteremdir.
Ancak Hz. Mehdi (a.s.) zamanında gerçekleştirilmesi gereken 3 büyük
vazifeyi bir arada yerine getirmemiş olması nedeniyle kendisi Ahir
Zamanın Büyük Mehdisi unvanını almamıştır.

**4. RİSALELERİN
RUHUNA TERS
DÜŞEN TEVİLLER
YAPMALARI, BAZI NURCU
KARDEŞLERİMİZİN, SAİD NURSİ
HAZRETLERİ'Nİ VE RİSALELERİ
GEREKTİĞİ GİBİ ANLAYAMADIKLARINI
GÖSTERMEKTEDİR**

Şu da çok önemlidir ki; söz konusu Nur talebeleri Said Nursi Hazretleri'nin Hz. İsa (a.s.) ve Hz. Mehdi (a.s.) hakkındaki son derece açık ve net olan izahlarına çok farklı açıklamalar getirerek kendi aralarında farklı cepheler de oluşturmaktadırlar. Ancak bu durumlarıyla, aslında hem Said Nursi Hazretleri'ni hem de Risaleleri gerektiği gibi anlayıp kavrayamadıklarını ortaya koymaktadırlar. Çünkü kendi aralarında farklı gruplara

ayrılan Nurculardan kimi; - "Üstad Hz. Mehdi (a.s.)'dı" demekte, kimi Hz. İsa (a.s.) ve Mehdi (a.s.) için; "Daha önce geldiler ve vefat ettiler" demekte, bir kısmı da "İkisi de vefat ettiler. Ruhları dabbet-ül arz'da toplandı ve şu an vazifede" demekte, kimi "Hz. Mehdi (a.s.) Risalelerdir" derken, bir kısmı da "Hz. Mehdi (a.s.) görünmez çünkü şahsı manevidir" demekte, kimi "Hz. İsa (a.s.) da, Hz. Mehdi (a.s.) da şahsı manevidirler"

demekte, en son olarak da tüm bu fikirlerin hepsini bir kenara bırakarak; "Ahir zamanda tek bir Mehdi değil, üç ayrı Mehdi çıkacak aynı anda zuhur edecekler, bir tanesi siyaset, bir tanesi diyanet bir tanesi de saltanat aleminde görev yapacaklar" gibi son derece yanlış bir görüşle ortaya çıkmaktadır. Oysa ortaya konan tüm bu mantıklar hem ilgili kişiler, hem de aynı düşünceyi savunan diğerleri açısından çok büyük bir utanç vesilesidir. Çünkü ortaya attıkları bu iddiaların tamamı Risale-i Nur'da yazılanlarla kesin olarak çelişmekte, Risalelerin ruhundan kopuk, Said Nursi Hazretleri'nin düşün-

celerinden uzak, yanlış anlayışları içermektedir.

Sırf Hz. İsa (a.s.) ve Hz. Mehdi (a.s.)'ın bu yüzyılda bir şahıs olarak geleceklerini kabul lenmemek, onların gelip geçtiklerini söylemek, Mehdiyet konusunu bir itibar konusu gibi görmek ya da Bediüzzaman Said Nursi'ye karşı manevi bir koruma hissini ayakta tutmak için, -Said Nursi Hazretleri'ni tenzih ederiz- onu yalancı konumuna sokan, son derece açık olan ifadelerini, ancak şerh edilerek anlaşılabilir karmasık, anlaşılmaz, müteşabih izahlarla dolu ifadeler gibi gösteren bir zihniyet tehlikelidir.

SONUÇ: SAİD NURSİ HAZRETLERİ HZ. MEHDİ (A.S.)'A DERİN BİR SEVGİ VE SAYGIYLA BAĞLIDIR, ONUN ÖNCÜ BİR ASKERİ VE YARDIMCISIDIR

Bediüzzaman Said Nursi, Hz. Mehdi (a.s.)'a aşkla, derin bir sevgi ve sadakatle bağlı bir şahıs olmasına rağmen ve kendisi bizzat Risalelerinde Hz. Mehdi (a.s.)'ın hizmetkarı, öncü askeri, dümdarı olduğunu ifade ederek ona olan sevgisini, saygısını, hayranlığını çok açık bir şekilde ifade ederken, Said Nursi Hazretleri'ni -kendi iradesi dışında- sanki Mehdilik makamı için yarışan, haşa Hz. Mehdi (a.s.)'dan üstün olma iddiasında olan, Hz. Mehdi (a.s.)'ı kendinden haşa alt bir makamda gören bir kimse gibi göstermeye çalışmak son derece çirkin-dir.

Hz. Mehdi (a.s.) ahir zamanda Said Nursi Hazretleri'nin hazırladığı Risaleler ile tebliğ çalışmaları yapacak, Risale-i Nur'u kendine hazır bir program edinin onunla birinci vazifesini yerine getirecektir ki bu onun, Risale-i Nur'un ruhu nu çok iyi kavramış olduğunu, Bediüzzaman'ı çok iyi anladığını, Risaleleri anlama ve anlatma gücünün çok yüksek olduğunu göstermektedir. Bu durum iki zat-ı muhteremin de birbirlerine derin bir sevgi ve saygı ile bağlı olduklarının açık bir ifadesidir.

Said Nursi Hazretleri ve Hz. Mehdi (a.s.) arasında böyle güçlü bir manevi

bağ varken bazı Nur talebesi kardeşlerimizin Mehdiyet konusunu yanlış değerlendirmeleri ve Bediüzzaman'ın sözlerini bu düşüncelerine delil göstermeye çalışmaları son derece yanlıştır.

Hz. Mehdi (a.s.) tüm bu iddiaların tam aksine içinde yaşadığımız dönemde zuhur edecek ve siyaset, saltanat ve diyanet alanındaki üç vazifeyi bir arada yerine getirecektir. Hz. Mehdi (a.s.)

Said Nursi Hazretleri tarafından, "Ahir Zamanın Büyük Mehdisi", "en büyük Müceddidi", "en büyük Müçtehid'i", "Mehdi Al-i Resulü", "en büyük Hakim", "Mürşid" ve "Kutb-u Azam" olarak adlandırılması da bu nedenlerledir.

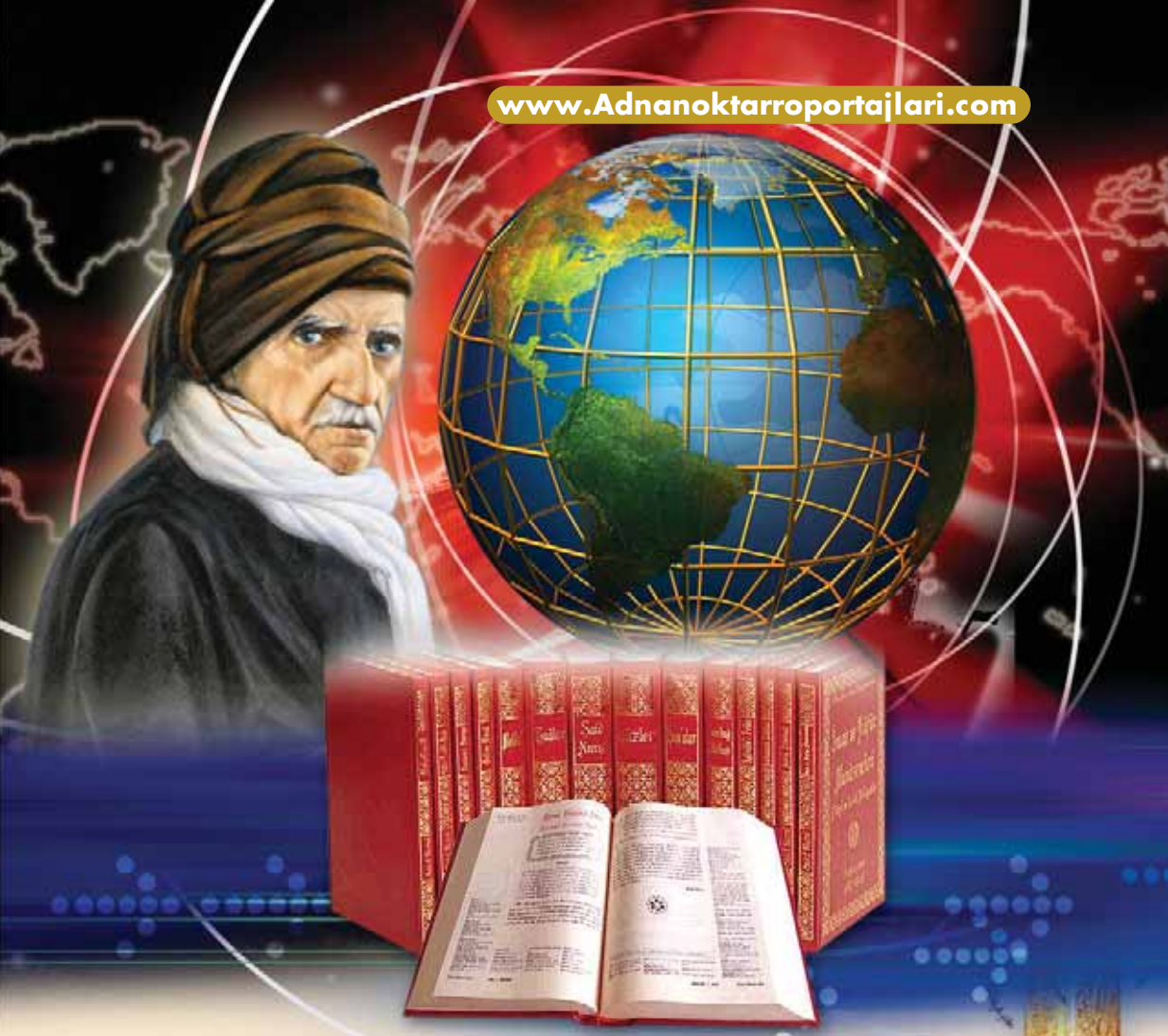
SAYIN ADNAN OKTAR'IN KONU İLE İLGİLİ ÖNEMLİ AÇIKLAMALARI

Hz. Mehdi (a.s.)'ın Gelmeyeceğini Söyleyen Nur Talebelerine Sorular

"Ta ahir zamanda, hayatın geniş dairesinde asıl sahipleri", diyor bakın, şimdi bir Nur talebesi bunu nasıl anlar? "Ta ahir zamanda" demek ki Bediüzzaman, o zamanı ahir zaman olarak görmüyor. Yani ileriki devreyi ahir zaman olarak görüyor. Yani hicri bin dört yüzleri. "Ta ahir zamanda, hayatın geniş dairesinde asıl sahipleri", şimdi **Risale-i Nur'un asıl sahibi kim olabilir?** Bunu açıklamaları lazım, hayır tevil de etseler ben kabul ediyorum ama hiç olmazsa açıklasınlar. Yani muhtemelen değişik, akıl almaz teviller yapacaklardır ama onu da kabul ediyoruz. Fakat açıklasınlar. "Asıl sahipleri yani Mehdi (a.s.) ve şakirtleri, Cenab-ı Hakk'ın izniyle gelir", **bu gelecek olan Mehdi (a.s.) şahs-ı manevi olarak mı gelecek? Risale-i Nur Külliyyatı mı gelmiş oluyor? Şahs-ı manevinin başka bir dalı var, bizim bilmediğimiz bir şey o mu gelmiş oluyor?** Yani bir bildikleri mi var? Bunu mesela açıklamaları lazım. Bakın,

"yani Mehdi (a.s.) ve şakirtleri". **Kim bu kişiler?** "Cenab-ı Hakk'ın izniyle gelir". "Ahir zamanda gelecek bunlar. Benden sonra gelecek" diyor. "Ta ahir zamanda, hayatın geniş dairesinde". **"Hayatın geniş dairesi"ni de açıklasınlar. Asıl sahipleri kim? Bununla ne kastediliyor?** Bunu açıklasınlar. "Yani Mehdi (a.s.) ve şakirtleri Cenab-ı Hakk'ın izniyle gelir, o daireyi genişlendirir". Demek ki mevcut bir daire var **bu daireyi nasıl genişletiyor?** Bunu açıklasınlar. "Ve o tohumlar süm-büllenir. Bizler de kabrimizde seyredip Allah'a şükrederiz." Yani bunu da açıklasınlar. Bunda bir şey yok, korkup, dehşete kapılıp saklanacak ne var bunda? Risale-i Nur Külliyyatını okumak, insanı dehşete kaptıracak bir konu mu? Bakın diyor ki; "kendimi o gelecek adam olduğumu iddia edemem", yani "Mehdi olduğumu iddia edemem", "hiçbir cihette liyakatim yoktur, fakat", diyor, "o ileride gelecek acayip şahsın", "o ileride gelecek acayip şahsın". **Bu ileride gelme konusu nedir? Bu şahs kim?** "Bir hizmet-

karı", kimin hizmetkârı olduğunu söylüyor Bediüzzaman? "Ona yer hazır edecek bir dümdarı", "ona", ona dediği kim bu kişi ve kime yer hazır ediyor Bediüzzaman? Değil mi? "Ve o büyük kumandanın", bu kumandan kimdir, bunu söylemeleri lazım. "Pişdar (öncü) bir neferi, askeri olduğumu zannediyo-

rum". Yani bir tane, iki tane, on tane değil ki bu Risale-i Nur'da, o kadar çok ki bu açıklamalar. Bunları nasıl gizliyorlar, nasıl tevil edip kapatıyorlar, ben anlamıyorum, şaşıyorum yani." (Sayın Adnan Oktar'ın canlı olarak yayınlanan 22 Nisan 2010 Kahramanmaraş Aksu ve Kaçkar TV röportajından)

Nur Talebeleri Kardeşlerimizin Bediüzzaman Said Nursi'nin Hz. Mehdi (a.s.) Hakkındaki Sözlerine Kanaat Getirmeleri Gerekir

"Bakın Bediüzzaman'a güvenirlerse, en başta Resulullah (s.a.v.)'e güvenirlerse ve onların hepsinin üzerinde Allah'a güvenirlerse, Allah "Hz. Mehdi (a.s.)'ı göndereceğim" diyor.

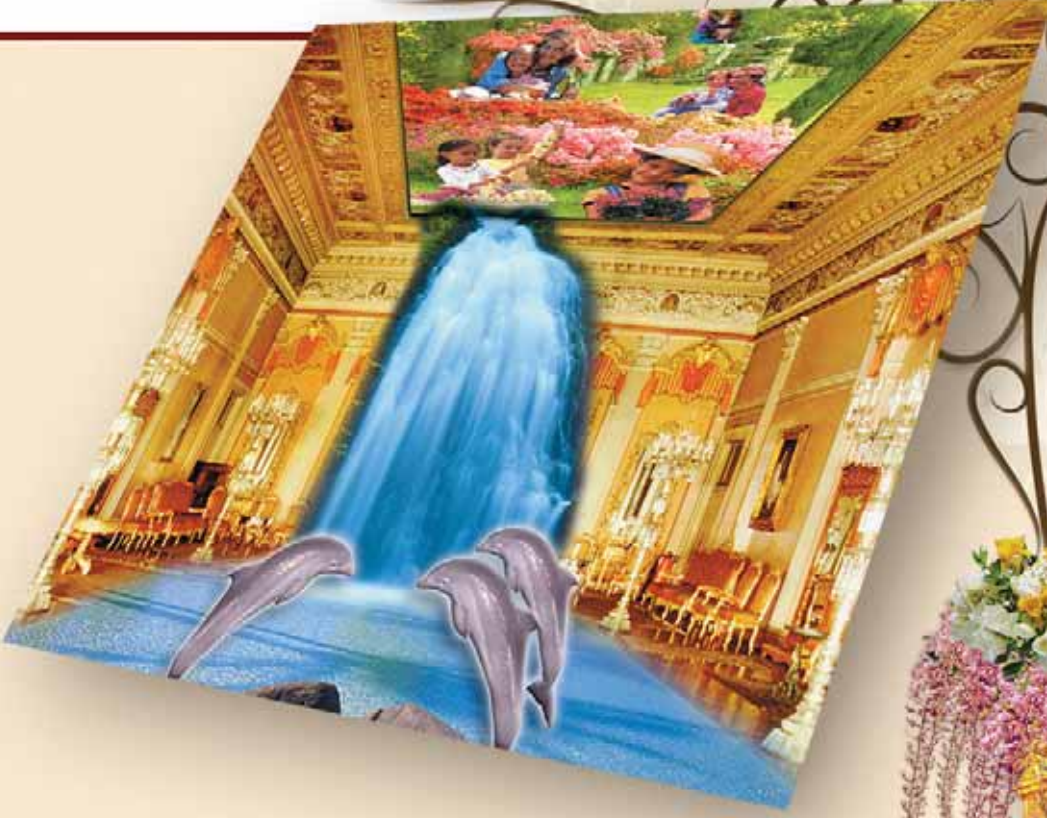
Ve bu denilenler teselli olsun diye, hikaye olsun diye anlatılmadı. Allah'ın gerçekten gücü dahilinde ve gerçekten Hz. Mehdi (a.s.)'ı gönderdi Allah. "Ya çıkmazsa?" Kardeşim bakın velev ki

öyle düşünsen bile, "ya çıkarsa" niye demiyorsun o zaman? Elliye elli hiç olmazsa. Bakın "ya çıkmazsa" diyor ya, "ya çıkarsa" de, elliye elli ol. En zayıf imanda bile bu olur, yani en zayıf imanda. Mesela bazı insanlar, Allah'a iman etmeyenlerde bile yüzde elliye elli olur değil mi? "Olabilir de, olmayabilir de" diyor. En zayıf imandaysa dahi yüzde elliye elli ihtimal vermesi lazım, değil mi? Bakın Bediüzzaman diyor ki; "Benim görevim Hz. Mehdi (a.s.) ve talebelerine yer hazır etmek, zemin hazırlamak. Benim görevim bu" diyor. Bu çok büyük bir söz, yani çok önemli bir ifade. Yani "ben herhangi bir müceddidim, alimim" demiyor. "Benim görevim bu" diyor. "Kendimin" diyor. "Pişdar bir neferi, öncü bir askeri olduğumu zannediyor" diyor "Hz. Mehdi (a.s.)'ın" diyor, çok net. Bu sözlerine inansınlar da Said Nursi'nin, bir belki desinler. Belki, yüzde elli ihtimal ver. Bak yüzde yüz demiyorum. Yüzde elli ihtimal verip bir araştırınlar bakalım. Ondan bile bereketlenirler. Üzerlerine bir bereketsizlik çöktü değil mi? Epey bir kesimin üzerine bereketsizlik çöktü. Bediüzzaman'ın sözünü dinlemediklerinden oldu bu. Peygamber (s.a.v.)'in sözünün dinlenmemesi, Bediüzzaman'ın sözünün dinlenmemesi. Yani biz böyle şüphe edelim, kuşku duyalım diye mi Peygamber (s.a.v.) bunları açıkladı? Bediüzzaman bu kadar kuşku duyalım diye mi açıkladı? Güvenmeleri gerekiyor." (Sayın Adnan Oktar'ın canlı olarak yayınlanan 13 Mart 2010 tarihli www.HarunYahya.tv röportajından)

***Bediüzzaman'ın Müjdelediği Hz. Mehdi (a.s.)'a
Ait Görevler Henüz Yerine Getirilmedi***

"Siyaset de saltanat da İttihat-ı İslam'la oluyor, Müslümanların birleşmesiyle. Yani Türk İslam birliği oluşuyor. Müslümanlar paramparça olmuyor. Nur talebelerinin paramparça olmasını söylemedi Bediüzzaman. Müslümanların parampar-

ça olup ezilmelerini söylemedi. Yani Mehdi (a.s.)'ın vazifesi Nur talebelerini parçalamak, İslam alemini parçalamak, Amerikan işgalleri değil. Yani değil mi? Afganistan'ın işgal edilmesi, Müslümanların perişan olması, küfrün yayılması Darwinizm'in, materyalizmin dünyaya hakim olması değil Mehdi (a.s.)'ın görevi. Mehdi (a.s.)'ın görevi, bunları ortadan kaldırmaktır. Dolayısıyla yani bunlar halen devam ediyor, yani bu faaliyet devam ediyor. Bunu anlamazlıktan gelip "olup bitmiştir" demek çok acayip olur. "Hristiyanlarla da iş birliği yapacak" diyor Mehdi (a.s.). Yani "ittifak edecek, yani dinsizliğe ateizme karşı bir ortak mücadele verecek" diyor. Bu da oluş-

madı daha. Diyorlar ki işte "Bediüzzaman, Mehdi (a.s.)'dır". Tamam "Bediüzzaman ben Mehdi (a.s.) değilim" demiyor ki. "Ben bir nevi Mehdi (a.s.)'ım" diyor. "Diyanet yönünden Mehdi (a.s.)'ım" diyor zaten. Yani "geçmiş Mehdiler de var" diyor. Yani onları da sayıyor. "Siyaset aleminde, diyanet aleminde saltanat aleminde çok Mehdiler geldi" diyor. "Ben de bunlardan birisiyim" diyor. "Ama büyük Mehdi (a.s.)'ın özelliği" diyor. "Diyanet, siyaset ve saltanat aleminde ayrı ayrı Mehdilerden oluşmaması" diyor. Yani "o hepsinin birlikte topluca yerine getirdiği için o görevi, o yüzden büyük Mehdi (a.s.)'dır" diyor. (Sayın Adnan Oktar'ın canlı olarak yayınlanan 1 Mayıs 2010 tarihli Kahramanmaraş Aksu TV röportajından)

Adnan Oktar

Ne Demişti

30 Ocak 2009, Kral Karadeniz TV

Adnan Oktar: Cudi dağ. Dağ anlamına geliyor zaten. Herhangi bir dağ. Allah biliyor. Emin değiliz yani Cudi dağı olduğundan. Ağrı dağı da olabilir, Cudi dağı da olabilir, başka bir dağ da olabilir.

Bu bölgeden birisi ama muhtemelen o gemiden parçalar bulunacak Hz. Mehdi (a.s.) devrinde, yani buna işaret var. Muhtemelen fosilleşmiş tahtalar, ağaçlar yani o geminin GÖVDESİNE ait ve bulunduğu yere ait diğer detayları da bulunacak inşaAllah.

10 Şubat 2009, Mavi Karadeniz TV

Muhabir: Hemen bir başka izleyicimizin sorusunu sormak istiyorum, "Nuh Tufanı nasıl gerçekleşmiş olabilir hocam? Biraz detaylandırabilir misiniz, Hz. Nuh (a.s.)'ın inşa ettiği gemi sizce ahir zamanda bulunabilecek mi?"

Adnan Oktar: Allah-u Alem HEM HZ. NUH (A.S.)'IN GEMİSİ BULUNACAK, hem Hz. Musa (a.s.)'ın sandığı bulunacak, hem Tevrat'ın gerçeği bulunacak. Hatta İncil'in gerçeği, gerçek İncil bulundu ve Türkiye'de bir önemli resmi binanın gizli kasasında muhafaza ediliyor.

Ne Oldu

Vatan, 27 Nisan 2010

Kuran Ahlakına Uymayan Toplumlardaki Yanlış Espri ve Eğlence Anlayışı

Neşe, herkesin çok yakından bildiği güzel bir duygudur. Genel anlamıyla mutlu olmaktan kaynaklanan ve bunun dışarı vurumu olan sevinç ifadesi yani neşe, her insanın yaşamayı şiddetle arzu ettiği bir duygudur. İnsanlar neşelenmek için çeşitli yollara başvururlar. Espirili konuşmalar ve çeşitli eğlence türleri de neşelenmek için başvurulan yöntemlerden bazılarıdır. Ancak Allah'a iman etmeyen insanlarla müminlerin espri ve eğlence anlayışı birbirinden tamamen farklıdır. İman etmeyenlerin eğlenmek için kullandıkları yöntemlere bakıldığında bu kişilerin basitliğe eğilimli kültürlerine delil oluşturacak pek çok kötü ahlak özelliği dikkati çeker.

Din ahlakının insana kazandırdığı derin şahsiyetten ve üstün özelliklerden uzak olan insanların espri anlayışları da genel ruh halleri ile bağlantılı olarak gözle görülür bir yüzeysellik taşır. Bu tür insanlar, genellikle basit şeylere güler ve bundan cahilce bir zevk alırlar. Örneğin, bazı insanların acizlikleri, rahatsızlıkları ya da sakatlıkları bu basit kültürü yaşayan kişiler için önemli bir espri ve alay malzemesi olur. Akıl ve irade ile başkalarına hissettirilmeden telafi edilecek, konular ve akli başında bir insanın asla

Kuran Ahlakına Uymayan Toplumlarda Nefse Zulmeden Espri ve Eğlence Anlayışına Örnekler

konusunu yapmayacağı, dile getirmeyeceği acizlikler, bu insanlar için sözde bir espri ve eğlence konusu olabilmekte, onları eğlendirebilmektedir. İlkel bir eğlence anlayışını yansıtan bu esprilere kimi zaman filmlerde, TV programlarında yer verildiği de görülmektedir. Ancak bu tür espriler ve garip eğlence anlayışları bir grubu sözde eğlendirirken konunun muhatabı olan diğer kişileri rahatsız etmekte, bu kişiler için eğlenmekten ziyade bir tür zulme ve aşağılanmaya dönüşebilmektedir.

► Fiziksel Eksiklikleri Ön Plana Çıkarırlar...

İnsanların sahip oldukları fiziksel kusurlara gülmek, Kuran ahlakını yaşamayan toplumların yanlış espri ve eğlence anlayışında önemli bir yer tutar. Bu kültür ve anlayışa sahip kimseler, örneğin boy uzunluğu genel ortalamanın çok altında olan bir insan ya da sık rastlanmayan türde fiziksel eksikliği olan bir kimse gördüklerinde, kimi zaman açıkça kimi zaman da sinsî bir gülüş ve aşağılayıcı bakışlarla zihniyetlerini belli ederler. Genel tavırlarında basit bir ruh hali hakimdir bu nedenle bu tür eksiklikleri olan insanların özelliklerini takdir edenin Allah olduğunu, dilerse kendilerini de benzer acizliklerle imtihan edebileceğini düşünemezler. Ayrıca basit bir ruh hali ile bu olayı değerlendirip gülerken, güzel olanla değiştirmedikleri takdirde, bu tavırlarının Allah Katında ve Müslümanların gözünde kötü bir ahlak anlayışı olduğunu da fark edemezler.

► Karşılarındaki Kişiyi Küçük Düşürmeye Yönelik Hareket Ederler

Bu kişilerin yaptıkları şakalar genelde karşı tarafı onurlandırmaz. Tam aksine esprileri sürekli kendilerini ön plana çıkarmaya, karşı tarafı ise yermeye, eleştirmeye hatta küçük düşürmeye yöneliktir. Müslümanlar ise yaptıkları şakalarda mutlaka karşı tarafın da hoşnutluğunu gözetir, bunu birinci planda tutarlar. Derin bir insaniyet duygusuna sahip oldukları için şakalarında karşı tarafın memnuniyetine önem verir, onu onore eder, en küçük bir hoşnutsuzluk ihtimali hissettiklerinde hemen geri çekilirler.

Din ahlakının getirdiği asaletten uzak olan basit insanların başka bir özelliği de esrinin dozunu ayarlayamamalarıdır. Bu kişiler karşı tarafın hassas olduğu konularda esri ile üzerine gider ya da yapılan esriyi gereğinden fazla uzatırlar. Bu şekilde onu rahatsız edebilecekleri ihtimalini düşünemez, düşünseler de bunu pek önemsemezler. Çünkü basit insan, aynı zamanda duyarlılıktan da yoksun insandır. İncelikleri fark edemez, ayrıntıları zihninde toparlayamaz, insaniyet göstermekten zevk almaz.

► Alay Ederek Zulmederler

Kuran ahlakına göre yaşamayan insanların esprilerinde, müminlerin asla başvurmayaacağı bir yöntem olan alaycılık da yoğun olarak görülür. Bu insanlar, Allah'ın seçip beğendiği din ahlakını yaşamadıkları için Kuran'dan tamamen uzak bir yapıdadırlar. Bu nedenle de günlük

yaşamlarında alaycı tavırlar çok yaygındır. Bu ahlak bozukluğunun altında kibirli olmaları ve güzel ahlaklı yaşamamaları yatar. İçerisindeki bu kibir, çeşitli nedenlerden dolayı ve birçok şekilde kendini belli eder. Bulundukları ortamda en üstün kişi olmak istedikleri için başkalarının güzel özelliklerini gördüklerinde onlarla alay ederler. Bu yolla karşılarındaki kişiyi aşağılamayı, insanların gözünde küçük düşürmeyi ve onun moralini bozmayı hedeflerler. Bu kişinin diğer insanların beğenisini ve takdirini kazanmasını istemezler. Allah'ın Kuran'da öğrettiği gerçek sevgiyi, şefkati, merhameti yaşamadıkları için de alay ederek birbirlerini kırmaktan çekinmezler. Bu özelliklere sahip bir kişi;

- Karşılarındaki kişinin ağzından çıkan yanlış bir kelimeyi, dilinin sürçmesini, yürüyüş şeklini, bir konudaki bilgisizliğini veya fiziğindeki bir kusuru tespit ederek hemen alaycı bir esri ya da gülüşle bunu deşifre eder.

- İnsani hataları ve eksiklikleri eğlence konusu haline getirir. Böylece kendisinin daha zeki, daha güzel, daha bilgili kısacası karşı tarafa kıyasla daha üstün olduğunu ispat etmeye çalışır. Oysa bu çok çirkin bir basitliktir.

Kuran ahlakını benimseyen bir insan ise, karşı tarafın bir eksikliğini ya da kusurunu asla bir esri konusu olarak algılamaz. Tam aksine bunları görmezlikten gelerek onu mahcup etmemeye çalışır. Örneğin basit bir insan, yolda yürürken ayağı takılan ya da düşen birine kahkahalarla güler. Yardımına koşmak, kendisine bir

**“Boş ve yararsız olan sözü’ işittikleri
zaman ondan yüz çevirirler ve:
“Bizim yapıp-ettiklerimiz bizim, sizin
yapıp-ettikleriniz sizindir; size selam olsun,
biz cahilleri benimsemeyiz” derler.”
(Kasas Suresi, 55)**

zarar gelip gelmediğini, bir şeye ihtiyacı olup olmadığını sormak yerine insaniyetsiz tavırlar sergiler, gülmekten konuşamıyormuş gibi yapar. Görmezlikten, duymazlıktan gelebileceği bazı insani acizlikleri deşifre ederek bunlara güler. Örneğin insanlara, onların kusurlu yönlerini vurgulayan isimler takar, lakaplar yakıştırır. Oysa Rabbimiz Hucurat Suresi’nin 11. ayetiyle hem alaycılığı hem de insanları kötü lakaplarla çağırmaı yasaklamıştır:

“Ey iman edenler, bir kavim (bir başka) kavimle alay etmesin, belki kendilerinden daha hayırlıdır; kadınlar da kadınlarla (alay etmesin), belki kendilerinden daha hayırlıdır. Kendi nefislerinizi (kendini kendinizi) yadırgayıp-küçük düşürmeyin ve birbirinizi ‘olmadık-kötü lakaplarla’ çağırma-yın...” (Hucurat Suresi,11)

Basitlik kültürünün hakim olduğu eğlence ortamları, samimi iman sahibi bir kişinin İslam’ı koruma ve sahiplenme duygularını harekete geçirir. Böyle bir kişi bulunduğu sohbetlerde Allah ve din ahlakı hakkında saygıya uygun olmayan konuşmalar yapılmasına asla izin vermez. Allah’a olan sevgisi, saygısı ve bağlılığı nedeniyle din ahlakına muhalif olan konuşmalara karşı dikkati çok açık olur. İmani değerlerin aleyhinde yapılan ima ve yorumlar hemen dikkatini çeker ve bu tip konuşmalarla muhatap olmaz.

Dini Konularda Uygun Olmayan Üslup Kullanmaktan Rahatsızlık Duymazlar

Basitlik kültürü içinde yaşayan insanlar, Allah'a karşı saygıya uygun olmayan konuşmaların yapıldığı, dini ve mukaddes değerleri espri konusu haline getiren sohbetlerden rahatsızlık duymazlar. Allah, Peygamberimiz (sav) döneminde yaşayan basit karakterli insanların bu söz konusu çirkin üslubu ne şekilde kullandıklarını bize şöyle haber vermiştir:

"Meryem oğlu (İsa) bir örnek olarak verilince, senin kavmin hemen ondan (keyifle söz edip) kahkahalarla gülüyorlar. Dediler ki: "Bizim ilahlarımız mı daha hayırlı, yoksa o mu?" Onu yalnızca bir tartışma-konusu olsun diye (örnek) verdiler. Hayır, onlar 'tartışmacı ve düşman' bir kavimdir. O, yalnızca bir kuldur; kendisine nimet verdik ve onu İsrailoğulları'na bir örnek kıldık." (Zuhruf Suresi, 57-59)

Böyle çirkin konuşmalar yapan insanlar, her dönemde var olmuştur. Din ahlakına muhalif espriler, basit kişiliğe sahip bu kişilerin kalplerinde bir rahatsızlık meydana getirmez. Bazılarında getirse bile, bu rahatsızlık onları o ortamdan ayıracak kadar etkili olmaz. Müminlerin kalpleri ise ancak Allah'ın anılmasından, fitratları da İslam ahlakının yaşanmasından zevk alacakları şekilde

yaratılmıştır. Bu nedenle onlar din ahlakından uzak bir espri üslubunun hakim olduğu ortamdan hemen ayrılırlar. Allah iman edenlerin böyle bir ortamla karşılaştıklarında, oradan ayrılmalarını bir ayetinde şöyle emretmiştir:

"O, size kitapta: "Allah'ın ayetlerinin inkar edildiğini ve onlarla alay edildiğini işittiğinizde, onlar bir başka söze dalıp geçinceye kadar, onlarla oturmayın, yoksa siz de onlar gibi olursunuz" diye indirdi. Doğrusu Allah, münafıkların ve kafirlerin tümünü cehennemde toplayacak olandır." (Nisa Suresi, 140)

İnsanietten Uzak Bir Eğlence Anlayışına Sahiptirler

Basit insan, çoğu zaman eğlenirken suuru kapalı bir görüntü sergiler. Örneğin televizyonda sevdiği bir programı izlerken yanındaki bir kişinin acil yardıma ihtiyacı olsa, bir sağlık problemi ile karşılaşsa bununla ilgilenmez. Hatta böyle bir çağrı ya da yardım talebi bu kişiyi kızdırabilir. Çünkü bunun, eğlencesini bozduğunu düşünür. Basit ve insanietten uzak olduğu için, seyrettiği bir programın eğlencesini zor durumda olan bir kişiye yardım etmeye tercih eder. Bu

Yüce Allah'ın Apaçık Varlığı Müminler İçin Başlı Başına Bir Sevinç Kaynağıdır

Rabbimiz'in büyüklüğü, O'nun her an her şeyi kuşatması, tüm olayların, tüm insanların yalnızca O'nun dilemesiyle ve kontrolüyle hayat bulması müminlere büyük bir huzur ve neşe verir. Çünkü bu bilgiye sahip olan mümin karşısına çıkan her olayın yalnızca Allah'ın dilemesiyle gerçekleştiğini, O'nun kaderde yarattığı her şeyin de mutlaka kendisi için en hayırlısı olacağını, kendisine Allah'tan başka kimsenin bir zarar ya da fayda dokunduramayacağını, en zor anlarında daima Allah'ın tek dostu ve yardımcı olduğunu bilir. Bu yüzden de hiçbir olay mümini üzmez, endişelendirmez.

Müminler son derece sosyal ve neşeli insanlardır. İman neşesiyle dolu ortamlarda bulunmayı çok severler. Çünkü bu tür ortamlar onların cenneti hatırlamalarına vesile olur. Müminler, neşelenmelerinin nedeninin Yüce Allah'ın Mudhik (Güldüren) sıfatının üzerlerindeki tecellisi olduğunu ve bulundukları güzel ortamı yaratanın Allah olduğunu bilirler. Bu ise şükretmelerine dolayısı ile Rabbimiz'e olan yakınlıklarının daha da artmasına vesile olur ve onları yine neşelendirir.

nedenle de hiçbir vicdani rahatsızlık duymadan televizyonun başında oturarak eğlenmeyi bekler. Oysa bu şekilde davrandığı için umduğu gibi eğlenip zevk de alması mümkün olmaz. Basit eğlence anlayışı bu insanların seçtikleri ve güldükleri konulara da yansır. Hep aynı esprilerin defalarca tekrar edildiği, bir yenilik getirmeyen, bir insanın zevk alabileceği hiçbir unsur bulunmayan programları, saatlerce izleyerek eğlenmeye çalışırlar.

Kuşkusuz ki burada kastedilen basitlik, bu insanların televizyon seyretmeleri veya bundan eğlenmeleri değildir. Kastedilen, bu kişilerin yaşadıkları basitlik kültürü içinde gafil ve insaniyetten uzak bir eğlence anlayışı geliştirmiş olmalarıdır. Allah'tan korkan, din ahlakını yaşayan bir Müslümanın şuuru her zaman açıktır. İmanın ve vicdanın kendisine kazandırmış olduğu akıl ile hareket ettiğinden karşısına çıkan farklı durumlara göre çok hızlı geçişler yapabilir. Eğlence de dahil olmak üzere hiçbir şeye kendisini bilinçsizce kilitlenmez. Ne yaparsa yapsın kalbinde ve zihninde Allah vardır, vicdanı ve dikkati son derece açıktır.

SONUÇ:**Samimiyet ile Basitlik Karıştırılmamalıdır**

Kalbi Allah'ın zikri ile dolu akıllı bir insanın, neşeli olup eğlenmesi etrafındaki insanların da hoşuna gider. Ancak basit insanların güldükleri konular kadar, gülme ve eğlenme yöntemleri de basittir. Bu insanların kahkahaları ve gülme şekilleri çoğu zaman kulağa hiç hoş gelmeyen, rahatsız edici ve hatta insanın duymak istemeyeceği türdendir.

Gerek espri ve eğlence anlayışında gerekse diğer konularda basitliğin ne olduğunu iyi anlamak son derece önemlidir. Aynı eğlence ortamını paylaşan iki kişiden biri basit bir kültürü yaşarken, diğeri aynı şeyleri yapmasına rağmen böyle olmayabilir. Örneğin doğal neşenin kendine göre bir güzelliği vardır. Basitlikten sakınmak bunları kısıtlamak değildir. Basitlik farklıdır, doğallık gibi samimiyetten değil, şuur kapallığından, yapılan esprilerin, gülüşlerin itici etkisini fark edememekten, bunlarda itidal gösteremeyip aşırıya kaçmaktan kaynaklanır. Kimi insanlar basitlikten sakınmanın yolunun sahte bir ciddiyet olduğunu sanırlar. Bunun gereğinin de soğuk ve yapmacık gülüşler, sözde kibarlaşmalar olduğunu düşünürler. Oysa hangi kültürde yaşanırsa yaşansın, her durumda basitliğin tek çözümü insanın derin bir Allah korkusu ve sevgisi

yaşaması, Kuran ahlakına göre hareket etmesi ve her an her yerde vicdanlı davranmasıdır. Yüce Allah bir ayetinde şöyle buyurmuştur:

“... Oysa izzet (güç, onur ve üstünlük) Allah'ın, O'nun Resulu'nün ve müminlerindir...” (Münafikun Suresi, 8)

Alaycı esprilerle eğlenen bir kişi o anda bütün bedeninin ve ruhunun sonsuz bir güç tarafından kuşatılmış olduğunu, Allah'ın dilediği an kendisini cezalandırabileceğini, o anda canını alabileceğini düşünmediği için böyle büyük bir basitlik yapar. Çünkü sonsuz güç sahibi Rabbimiz'in huzurunda olduğunu bilen bir insanın, kalbinde hissettiği saygı dolu korku nedeniyle alaycı olabilmesi asla mümkün değildir.

www.Bediuzzamansaidnursi.net

www.Bediuzzamanvemehdi.com

Hicri 13. asrın müceddidi Bediüzzaman Said Nursi, yaşadığı dönem boyunca İslam dünyası ve Müslümanlar adına eşsiz hizmetlerde bulunmuş, yazdığı eserlerle tüm Müslümanlara doğru yolu bulmalarında ışık tutmuştur. Kuran tefsiri olan Risale-i Nur Külliyyatı, Bediüzzaman'ın Allah'a olan coşkulu sevgisini, derin imanını ve Allah'ın dinine olan bağlılığını açıkça ortaya koyan çok hikmetli öğütlerle doludur. Hiç şüphesiz ki bir asrın müceddidi olmuş böylesine büyük bir mütefekkirin Hz. İsa (a.s.)'ın yeryüzüne tekrar inşi ve Hz. Mehdi (a.s.)'ın zuhurunu müjdelediği sözleri de aynı şekilde Müslümanlara yol göstermekte ve doğruyu bulmalarına vesile olmaktadır. Ancak bazı çevreler, **"Mehdiyet konusundan aleni şekilde**

bahsedilmesinin pek çok açıdan yanlış ve sakıncalı olacağı" şeklinde yanlış bir düşüncüyü dile getirmektedirler. Oysaki **"Mehdiyet meselesi gizlenmesi, örtbas edilmesi değil; aksine müjdelenmesi gereken bir konudur."**

Bu konuda Sayın Adnan Oktar'ın eserleri ışığında hazırlanan iki önemli sitenin, www.bediuzzamansaidnursi.net ve www.bediuzzamanvemehdi.com sitelerinin amacı da; bu doğrultuda Said Nursi Hazretleri'nin yaptığı açıklamaların ve verdiği örneklerin, tüm Müslümanlara rehber olmasına ve Mehdiyet'in müjdelenmesine bir vesile olmaktır. Sayın Adnan Oktar'ın konu ile ilgili önemli açıklamalarının da yer aldığı sitelerde, Mehdiyet ve Risale-i Nur'daki Mehdiyet müjdesi ile ilgili tüm detaylara ulaşabilirsiniz.

Ayrıca www.bediuzzamanvemehdi.com sitesinde yer alan **"Soru ve görüşlerinizi bediuzzamanvemehdi@hotmail.com adresine yollayabilirsiniz"** bölümünden konu ile ilgili soru ve görüşlerinizi yollayabilir, içinde bulunduğumuz dönemin en önemli konularından biri olan Mehdiyet'in müjdelenmesine Allah'ın izniyle siz de vesile olabilirsiniz.

*“...Bir Veli (En Güvenilir
Bir Dost) Olarak Allah
Yeter, Bir Yardımcı
Olarak da Allah Yeter.”
(Nisa Suresi, 45)*

İman edenlerin hem dünyada hem de ahirette tek bir gerçek dostu vardır. Bu dost onu hiçbir zaman bırakıp gitmez, asla terk etmez, her zorlukta yanındadır ve ona yardımcıdır. Doğduğu günden öldüğü güne kadar daima onunla birliktedir. Onu düşmanlarına karşı korur. Onun için herkesten daha güvenilirdir, daima karşılıksız armağan edendir. Kuşkusuz bu dost, alemlerin Rabbi olan Yüce Allah'tır. Allah, müminlerin en çok güvendiği, en yakın dostudur.

Insan her anında Yüce Allah'a muhtaçtır. Hiçbir insanın, Allah'ın dışında bir yardımcısı yoktur. Herhangi bir sıkıntıyla karşılaştığında ona yardım ulaştırabilecek olan yalnızca Allah'tır. Cenab-ı Allah, insanlara rahmet olarak, dünya hayatında karşılaşılabilecekleri zorlukları giderebilmeleri için pek çok nimet yaratmıştır. İnsanın bu nimetlerden yararlanırken, bunları müstakil güç sahibi birer varlık olarak düşünmesi büyük bir hata olur. Çünkü gerçekte tüm bunları yaratan Allah'tır ve her biri ancak Yüce Allah'ın dilemesiyle insanlar için birer nimete ve rahmete dönüşmektedir. Bütün olayları en güzel şekilde sonuçlandıran ve insana nimetlerini ulaştıran yalnızca Cenab-ı Allah'tır.

Müminler, tüm hayatlarını Allah'ın rızasını kazanmaya adanmışlardır. Bu uğurda her türlü zorluk ve sıkıntıyı göze alabilecek, her türlü fedakarlıkta bulunabilecek şekilde derin bir imana sahiptirler. Hayatları boyunca Kuran-ı Kerim'de bildirilen güzel ahlaki insanlar arasında yayınlaştırmak, insanların Allah'a iman etmelerine vesile olmak için ciddi bir çaba gösterirler. Gösterdikleri bu yüksek ahlaka karşılık ise dünya hayatında hiçbir karşılık beklentileri yoktur. İman sahiplerinin bu ahlaki büyük bir

kararlılıkla yaşamlarının amacı, yalnızca Rabbimiz'in sevgisini, hoşnutluğunu kazanabilmek; O'nun yüceliği karşısında gereken şükrü yerine getirebilmektir. Bunun için müminler en zor gibi görünen anlarda bile Kuran'da bildirildiği gibi **"Allah bize yeter, O ne güzel vekildir..."** (Al-i İmran Suresi, 173) diyerek şevk ve azimle çaba harcarlar. Rabbimiz ise, müminlerin bu güçlü teslimiyet ve bağlılıklarına karşılık, onlara mutlaka yardımını ulaştıracağını vadedmiştir. Rabbimiz bu vaadini bir ayetinde şöyle bildirmiştir:

"Ey iman edenler, eğer siz Allah'a (Allah adına İslam'a ve Müslümanlara) yardım ederseniz, O da size yardım eder ve sizin ayaklarınızı sağlamlaştırır."(Muhammed Suresi, 7)

Mümin Başarısının Allah'ın Yardımıyla Geldiğini Bilir

Tek yardımcısının Allah olduğunu bilen bir insan, hiçbir zaman için insanlardan veya başka güçlerden medet ummaz. Tüm yardımın Yüce Allah'tan geldiğini bilir, herşeyi Allah'tan ister. Bir başarı kazandığında, üstün geldiğinde veya herhangi bir iş lehine sonuçlandığında hemen Allah'a yönelip şükreder, yardımından dolayı Allah'a minnet duyar. Hayatı boyunca Yüce Allah'ın yardımını

"Erkek olsun, kadın olsun inanmış olarak kim salih bir amelde bulunursa, onlar cennete girecek ve onlar, bir 'çekirdeğin sırtındaki tomurcuk kadar' bile haksızlığa uğramayacaklardır. İyilik yaparak kendini Allah'a teslim eden ve hanif (tevhidi) olan İbrahim'in dinine uyandan daha güzel dinli kimdir? Allah, İbrahim'i dost edinmiştir." (Nisa Suresi, 124-125)

Allah Müminlerin Kalplerine Güven ve Huzur Duygusu İndirir

Allah Kuran'da, inkar edenlere karşı hep müminlerle birlikte olduğunu, onların işlerini kolaylaştıracağını, salih kullarını destekleyeceğini bildirir. Allah yolunda samimi bir çaba içinde olan müminler, Allah'ın üzerlerindeki rahmetine hayatlarının her anında şahit olurlar. Allah, iman sahiplerinin her işlerini kolaylıkla sonuçlandırır; onlara bolluk, bereket, başarı ve güzellik verir. En zor veya karmaşık gibi görünen olaylarda dahi, müminlere bir kolaylık sağlar.

Bu nedenle, Allah'ın yardımının ve desteğinin kendileriyle olduğuna iman eden müminler hiçbir zaman ümitsizliğe kapılmaz, Allah'ın her olayı mutlaka pek çok hayır ve hikmetle sonuçlandıracağını bilecek Rabbimiz'e tevekkül ederler.

Örneğin Peygamber Efendimiz (s.a.v.)'in Mekke'den çıktıktan sonra, Hz. Ebu Bekir (r.a.) ile birlikte gizlendiği bir mağaradaki sözleri, tevekkülünün en güzel örneklerinden biridir. Yüce

ve desteğini gördüğü ve tüm bu olayları yaratanın Allah olduğunu bildiği için, asıl olarak Yüce Rabbimiz'e minnet duyar ve O'na içten ve coşkulu bir sevgiyle bağlanır. Allah, insanların gerçek dostunun ve yardımcısının ancak Kendisi olduğunu Kuran'da şöyle bildirir:

"... Bilmez misin ki Allah, gerçekten herşeye güç yetirendir. (Yine) Bilmez misin ki, gerçekten göklerin ve yerin mülkü Allah'ındır. Sizin Allah'tan başka veliniz ve yardımcınız yoktur."
(Bakara Suresi, 106-107)

Rabbimiz Peygamberimiz (s.a.v.)'in bu güzel tevekkülü karşısında kendisine yardım etmiştir. Kuran'da bu durumu Rabbimiz şu ayette haber vermiştir:

“Siz ona (peygambere) yardım etmezseniz, Allah ona yardım etmiştir. Hani kâfirler ikiden biri olarak onu (Mekke'den) çıkarmışlardı; ikisi mağarada olduklarında arkadaşına şöyle diyordu: “Hüzne kapılma, elbette Allah bizimle beraberdir.” Böylece Allah ona ‘huzur ve güvenlik duygusunu’ indirmişti, onu sizin görmediğiniz ordularla desteklemiş, inkâr edenlerin de kelimesini (inkâr çağrılarını) alçaltmıştı.

Oysa Allah'ın kelimesi, Yüce olandır. Allah üstün ve güçlüdür, hüküm ve hikmet sahibidir.”(Tevbe Suresi, 40)

Allah'ın yardımının ve desteğinin kendileriyle olduğuna iman eden müminler için, Hz. Musa (a.s.) ve kavminin yaşadıkları da güzel bir örnektir. Hz. Musa (a.s.), İsrailoğulları'nı Firavun'un zulmünden korumak için Mısır'dan çıkarmıştır. Firavun ise ordusuyla birlikte Hz. Musa (a.s.)'ın ve kavminin peşine düşmüştür. Hz. Musa (a.s.) ve İsrailoğulları deniz kıyısına ulaştıklarında, içlerinden bazı zayıf imanlılar, Firavun tarafından sıkıştırıldıklarını düşünerek

Allah Cin ve Şeytanları Hz. Süleyman (a.s.)'a Destekçi Kılmıştır

Allah müminleri meleklerin dışında başka ordularla da destekler. Bu konudaki en güzel örneklerden biri Hz. Süleyman (a.s.)'dır. **“...Onun eli altında Rabbinin izniyle iş gören bir kısım cinler vardı...”** (Sebe Suresi, 12) ve **“Onun için denizde dalgıçlık yapan ve bundan başka iş(ler) de gören şeytanlardan kimseleri de (emrine verdik)...”** (Enbiya Suresi, 82) ayetlerinde haber verildiği gibi Yüce Allah Hz. Süleyman (a.s.)'a birtakım şeytan ve cinleri hizmetçi kılmıştır. Hz. Süleyman (a.s.), emrine verilen cin ve şeytanları, ordusunda, sanatsal çalışmalarında ve inşaa faaliyetlerinde türlü görevler vererek kullanmıştır.

panik olmuşlar ve ümitsizliğe kapılmışlardır. Oysa, Hz. Musa (a.s.) örnek bir tevekkülle **“... Şüphesiz Rabbim, benimle beraberdir; bana yol gösterecektir.”**(Şuara Suresi, 62) diyerek, Allah’ın müminlerle beraber olduğuna ve kendilerine yardım edeceğine dair inancını göstermiştir.

Hz. Musa (a.s.) , Allah’tan aldığı **“... Asanla denize vur...”** (Şuara Suresi, 63) vahyi üzerine asasını denize vurmuştur ve denizin açılıp ikiye ayrılması ile Hz. Musa (a.s.) ve beraberindekiler kurtulmuşlardır. Bu mucize, Allah’ın müminlere olan desteğine en güzel örneklerden biridir.

Allah Müminleri Birbirleri ile Destekler

Yüce Allah, tüm müminlerin yardımcısı ve koruyucusudur. Müminlere her zaman yardım etmiş, onlar için zorlukları kolaylıklara çevirmiş, yollarını açmış, onları maddi ve manevi olarak güçlendirmiştir. Ayrıca salih müminleri birbirleri ile de desteklemiştir.

Peygamber Efendimiz (s.a.v.) hayatı boyunca gösterdiği tevekkülü ile tüm Müslümanlara örnek olmuş ve onlara sadece Allah’tan yardım dilemeleri gerektiğini şöyle hatırlatmıştır: “...Bir şey isteyince Allah’tan iste. Yardım talep edersen Allah’tan yardım dile. Zira kullar... Allah’ın yazmadığı bir zararı sana vermek için bir araya gelseler buna da muktedir olamazlar.” (Kütüb-i Sitte, Muhtasarı Tercüme ve Şerhi, Prof. Dr.İbrahim Canan, 16. cilt, Akçağ Yayınları, Ankara, 1992, s. 314).

“Onlar, seni aldatmak isterlerse, şüphesiz Allah sana yeter. O, seni yardımıyla ve mü’minlerle destekledi.” (Enfal Suresi, 62) ayetinin hükmü gereği müminler, Allah’ın bir rahmeti olarak, zorlukta da refahta da yanlarında muhakkak müminlerin olduğunu bilir ve bu güven içinde hareket ederler. Bu durum, zor zamanlarda destek bulamayan inkar edenlerin karşısında müminleri güçlü kılmıştır. Yüce Allah **“Andolsun, Ben galip geleceğim ve elçilerim de”** (Mücadele Suresi, 21) ayeti ile Kendisi’ne iman eden müminleri destekleyeceğini bildirmiştir. Bu konudaki en güzel örneklerden bir tanesi de yine Hz. Musa (a.s.) ile ilgilidir.

Hız. Musa (a.s.) din ahlakını daha etkili bir şekilde tebliğ edebilmek için Allah'tan Hız. Harun (a.s.)'ı kendisine yardımcı olarak vermesini istemiştir. Ayetlerde Rabbimiz Hız. Musa (a.s.)'ın bu duasını şöyle bildirmiştir:

“Ailemden bir yardımcı kıl. Kardeşim Harun'u. Onunla arkamı kuvvetlendir. Onu işimde ortak kıl, böylece Seni çok tesbih edelim. Ve Seni çok zikredelim.” (Taha Suresi, 29-34)

Allah Müminleri Elçileriyle Destekler

Yüce Allah, tarih boyunca gönderdiği peygamberler ve elçiler ile kavimleri iman etmeye ve yalnızca Kendisi'ne kulluk etmeye çağırmıştır. Allah'ın müminlere bir örnek olarak seçtiği, insanlara hak din ahlakını tebliğ eden bu kişiler, müminler için en güzel örneği teşkil ederler. Bu nedenle, Allah'ın seçkin kulları olan elçilerin üstün kişilikleri, güzel ahlak özellikleri, davranış şekilleri ve olaylar karşısında gösterdikleri akılcı davranışlar müminlere her zaman yol göstermiştir.

İman etmeyenler müminleri Allah'ın yolundan engellemek için onlara türlü zorluklar çıkarırlar ve onların aleyhinde tuzaklar kurarlar. Ancak Allah, Kuran-ı Kerim'de müminlere kurulan tüm tuzakların bozulacağını; bu tuzakların, onları kuran kişilerin başlarına geçeceğini ve müminlere hiçbir zarar veremeyeceklerini vaat etmiştir:

“(Hem de) Yeryüzünde büyüklük taslayarak ve kötülüğü tasarlayıp düzenleyerek. Oysa hileli düzen, kendi sahibinden başkasını sarıp-kuşatmaz...”
(Fatır Suresi, 43)

Allah Müminleri Melekler ile Destekler

Yüce Allah müminleri meleklerden görünmez ordular ile destekler. Bu, Yüce Allah'ın müminlere vaadidir. Kuran'da Rabbimiz'in bu

vaadi, Peygamberimiz (s.a.v.)'in müminlerle katıldığı Bedir Savaşı sırasında gerçekleşmiştir.

Peygamberimiz (s.a.v.) müminleri evlerinden savaşmak için çıkardığında müminlerden iki grup neredeyse çözülp geri çekilecekken, Rabbimiz müminleri sabretmeleri ve Allah'a olan tevekkülleri nedeniyle meleklerden oluşan binlerce kişilik orduyla desteklemiş ve onları zafere ulaştırmıştır. Kuran ayetlerinde Allah'ın meleklerle müminleri desteklediği ve Peygamber Efendimiz (s.a.v.)'in savaşta müminleri meleklerin yardımıyla müjdelediği şöyle haber verilir:

“Sen mü'minlere: “Rabbinizin size meleklerden indirilmiş üç bin kişiyle yardım-iletmesi size yetmez mi?” diyordun. Evet, eğer sabrederseniz, sakınırsanız ve onlar da aniden üstünüze çullanıverirlerse, Rabbiniz size meleklerden nişanlı beş bin kişiyle yardım ulaştıracaktır.” (Al-İmran Suresi, 124-125)

Allah, ayetlerde de buyurduğu gibi, meleklerin yardımını, inananlara bir müjde ve kalplere tatmin vesilesi olarak göndermiştir. Yoksa kuşkusuz Allah hiçbir sebebe ihtiyacı olmayandır. Dilediği tak-

dirde iman etmeyenleri üzerlerine gönderdiği tek bir azap ile bozguna uğratar. Dilerse onları ve ordularını saniyeler içinde yerin dibine geçirir. Allah tüm bunlara güç yetirendir. Rabbimiz'in böyle şanlı ve mucizevi zaferler vermesi ise, Peygamberimiz (s.a.v.) ve beraberindeki müminler için büyük bir müjde olmuştur.

Yüce Allah, samimi kullarının melekler tarafından her zaman destekleneceğini ve yardım göreceğini Kuran'da şu şekilde haber vermiştir:

“Şüphesiz: “Bizim Rabbimiz Allah'tır” deyip sonra dosdoğru bir istikamet tuturanlar (yok mu); onların üzerine melekler iner (ve der ki): “Korkmayın ve hüznə kapılmayın, size vadolunan cennetle sevinin.” (Fussilet Suresi, 30)

Yüce Allah İnananlarla Beraberdır

Allah'a gönülden yönelen, O'nun yolunda olan her insan, Yüce Rabbimiz'in kendisini koruduğuna, O'nun yakın takibine her an şahit olur. Cenab-ı Allah, samimi olarak yapılan, haramdan sakınılan ve helale uygun olan her işte müminlerin yolunu açar; onlara kolaylık verir. Allah, Kuran'ın birçok ayetinde müminlere mutlaka yardım edeceğini,

onları koruyacağını ve daima üstün konuma getireceğini vadedmektedir. Allah bu ayetlerden birinde şöyle buyurmaktadır:

“... İman edenlere yardım etmek ise,

Bizim üzerimizde bir haktır.” (Rum Suresi, 47)

Dolayısıyla samimi olarak iman eden kişinin her zaman asıl yardımcısının, koruyucusunun ve dostunun Yüce Allah olduğunu bilerek hareket etmesi gerekir. Allah’ın yardımı müminlere rahmetinin tecellisidir ve çok değerli bir nimettir. Müminlerin de sabırlı, tevekküllü, itidal-i bir ahlak göstererek bu nimete en güzel şekilde şükretmeleri son derece önemlidir. Yüce Allah müminlerin en çok güvendiği, en yakın dostudur. Kendisi’ne inanan

insanları her türlü eksiklikten ve hatadan arındırır ve ömür boyu yardımını ile destekler.

Dünyada müminleri yalnız ve yarımsız bırakmayan Allah, Kuran’da ahiret hayatlarında da onların tek velisi ve yardımcısı olacağını vaad etmiştir:

“Şüphesiz Biz elçilerimize ve iman edenlere dünya hayatında ve şahidlerin (şahitlik için) duracakları gün elbette yardım edeceğiz.” (Mümin Suresi, 51)

Yüce Allah Müminlere Çeşitli Vesilelerle Yardım Ederek Onları Başarılı Kılar

“... Allah Kendi (dini)ne yardım edenlere kesin olarak yardım eder. Şüphesiz Allah, güçlü olandır, Aziz olandır.” (Hac Suresi, 40) ayetinde haber verildiği gibi Rabbimiz müminlere çok çeşitli yollarla destek verir. Zahiren zor gibi görünen bir işte yakın takibiyle müminleri destekler ve onların yollarını açarak işlerini kolaylaştırır. Rabbimiz Kuran’da yakın takibi ve desteği ile müminleri başarılı kıldığını çeşitli ayetlerde şöyle bildirmiştir:

- Allah müminleri görünmez ordularla destekler.

“...Onu sizin görmediğiniz ordularla desteklemiş, inkar edenlerin de kelimesini (inkar çağrılarını) alçaltmıştı...” (Tevbe Suresi, 40)

- Müminler arasında kardeşlik bağı kurarak onları birbirleri ile destekler. **“Onlar, seni aldatmak isterlerse, şüphesiz Allah sana yeter. O, seni yardımıyla ve mü’minlerle destekledi.”** (Enfal Suresi, 62)

- İman etmeyenlerin ve münafıkların iman edenlere galip gelmelerine kesinlikle müsaade etmez.

“...Allah, kâfirlere mü’minlerin aley-

hinde kesinlikle yol vermez.” (Nisa Suresi, 141)

- Müminler iman etmeyenlerden sayıca az olsa bile müminleri güçlü ve yenilmez kılar.

“... Sizden yüz sabırlı (kişi) bulunursa, (onların) iki yüzünü bozguna uğratır; eğer sizden bin (kişi) olursa, Allah’ın izniyle (onların) iki binini yener. Allah, sabredenlerle beraberdir.” (Enfal Suresi, 66)

- İzzet, güç ve onur verir.

“Derler ki, “Andolsun, Medine’ye bir dönecek olursak, gücü ve onuru çok olan, düşkün ve zayıf olanı elbette oradan sürüp çıkaracaktır.” Oysa izzet (güç, onur ve üstünlük) Allah’ın, O’nun Resûlünün ve mü’minlerindir. Ancak münafıklar bilmiyorlar.” (Münafikun Suresi, 8)

- Müminlere güven ve huzur duygusu indirerek yardım eder.

“Musa, bu yüzden kendi içinde bir tür korku duymaya başladı. “Korkma” dedik. “Muhakkak sen üstün geleceksin.” (Taha Suresi, 67-68)

Savunma Harcamaları Azaltılıyor

"HZ. MEHDİ (A.S.) DEVRİNDE NE ATOM BOMBASI KALACAK, NE HİDROJEN BOMBASI KALACAK, HEPSİ KALKACAK ALLAH'IN İZNİYLE. Tam bir barış ve kardeşlik çağı olacak. Ancak plastik tabanca kalabilir çocukların oynaması için, ki onlara bile gerek yok. Çocuklara kötü bir şey hatırlattır. Mantar tabancası bile kalmayacak Allah'ın izniyle. Plastik su tabancaları vardı küçükken biz doldururduk. Evet su tabancası, onlara bile gerek yok. Çünkü silahı çağırıştır. Onlar bile kalkacak inşaAllah, Allah'ın izniyle." (Sayın Adnan Oktar'ın 1 Ekim 2009 tarihinde canlı olarak yayınlanan Çay TV röportajından)

Son dönemde Sayın Adnan Oktar'ın Ekim 2009 tarihinde verdiği bu müjde doğrultusunda önemli gelişmeler yaşanmaktadır. Vatan Gazetesi yazarlarından Cengiz Aktar'ın 10 Mayıs 2010 tarihinde **"Yunanistan'a en hayati destek Türkiye'den gelebilir"** başlığıyla kaleme aldığı yazısında Yunanistan ile Türkiye arasında kurulacak işbirliği konseyi ve bu konseyin barış kararları şöyle vurgulanıyor:

"... basın toplantısında Davutoğlu ziyaret esnasında iki ülke arasında 'Üst Düzey Stratejik İşbirliği Konseyi' kurulacağını müjdeledi..."

Ve esas inşaAllah iki ülkenin savunma ihtiyaçlarını karşılıklı akim bırakacak kalıcı bir saldırmazlık paktına doğru ilerlenecek.

Ege'nin gerçekten bir barış içdenizi olmasının avantajları saymakla bitmez. Her anlamda uykuya yatmış ve giderek Türkiye'nin geri kalanından ayrıışan Ege bölgesi denizin yeniden kullanımıyla bir anlamda 'hinterland'ına kavuşacaktır. Esas getiri gözetilen askerî dengenin karşılıklı azaltılması sayesinde olacak. Dünya barış literatüründe buna 'barış temettüsü' ya da 'peace dividend' deniyor. İşte iki ülke arasında şekillenen yeni anlayış uyarınca Türkiye'nin zordaki komşusuna yapabileceği en büyük katkı, askerî harcamalarda kalıcı indirimdir. Ama sanmayın ki bu sadece Yunanistan'a yarayacak. Kıbrıs müdahalesi sonrasında 1975'de kurulan bizim Ege ordusuna da ihtiyaç kalmayacak. Barış temettüsünün bütçe içinde eğitim, sağlık ve adalet kalemlerine açacağı alan fevkalade önemli."

www.gazetevatan.com

Cumhurbaşkanı Abdullah Gül: Bizim Önceliğimiz AB Değil Halkımızın Refahı

Cumhurbaşkanı Abdullah Gül Avrupa basınının temsilcilerini kabul ederek önde gelen gazetelere röportaj verdi. Çankaya'da yapılan röportajda Gül, Avrupa Birliği (AB) içinde bazı ülkelerin Türkiye'ye karşı olan tavrını eleştirerek, "AB ve liderleri, şimdi tarihi bir kavşakta. Türkiye'yi birliğe kabul edip etmemeye karar vermeleri gerekiyor. Kapalı bir yapıda, mevcut sınırları sonsuza kadar değişmeyecek bir kurum olarak mı kalacaklarına ya da 50 yıl sonrasını ve torunlarının geleceğini mi düşüneceklerine karar vermeleri gereken bir noktadalar" dedi.

Gül, yabancı gazetecilerle yaptığı toplantıda AB'deki Türkiye karşıtı liderleri eleştirerek "Bizim önceliğimiz AB değil halkımızın refahı. AB tarihi bir kavşakta. Türkiye'yi kabul edip etmemeye karar vermeliler" dedi.

Toplantıya katılan İngiltere'nin ünlü gazetesi *Times*'ın muhabiri Charles Bremner ise Gül'ün sözlerini "Türkiye güçlü ekonomik büyümesi ve 73 milyonluk nüfusuyla, zaten serbest ticaret yapabildiği AB'ye üye olmadan da devam edebileceğine dair giderek güçlenen ve artan bir inanca sahip. AB'nin direncinden dolayı Türkiye'nin sabırsızlığı artıyor ve Müslüman dünyasına yöneliyor" diye yorumladı.

www.gazetevatan.com

İslam Alimi Said Ramazan El Buti: Türkiye-Suriye Yakınlaşması Said Nursi'nin Müjdesidir

Suriye Müftüsü Bedreddin Hassun'un daveti üzerine Suriye'de bulunan Diyanet İşleri Başkan Ali Bardakoğlu, Şam'daki tarihî Emevi Camisi'nde okunan Cuma hutbesinin ardından cemaate Arapça vaaz verdi. Sözlerine, "Türkiye'deki kardeşlerinizden sizlere selam getirdim." diyerek başlayan Bardakoğlu, Türkiye-Suriye ilişkileri ile ilgili olarak "Su yatağını buldu." dedi.

Diyanet İşleri Başkanı Bardakoğlu, Suriye'de gerçekleştirdiği çeşitli temaslarının ardından Cuma namazını kılmak için tarihi Emevi Camisi'ni seçti. Bardakoğlu, Suriye'nin dini otoritelerinden biri olarak kabul edilen Said Ramazan El Buti'nin okuduğu hutbeyi de dikkatle dinledi.

Bardakoğlu'nun konuşmasının ardından söz alan İslam dünyasının ünlü dini alimi Said Ramazan El Buti, iki halkın yakınlaş-

masının Bediüzzaman Said Nursi'nin bir müjdesi olduğunu söyledi. Buti, "Bediüzzaman her iki halkın yakınlaşmasından bahsediyordu. Her iki halkı ümitsizlik konusunda uyardı. Tabii size temin ederim ki bu söze anlam veremiyordum. Şimdi anlam veremediğim bu sözler, artık bir hakikat oldu. Bize verdiği bu müjdenin önündeki duvarların kalktığını artık müşahade ediyorum. Daha önce dedim. Tekrar da söylüyorum. Bu yakınlaşma ve birleşme -Türkiye ile Suriye arasındaki yakınlaşma- karşılıklı çıkardan ibaret değil kesinlikle. Bu sağlam zemin üzerinde kurulmuş bir yakınlaşmadır. Türk yöneticiler ile Suriyeli yöneticiler değerler sistemi ile geçici çıkarları birbirinden ayıran yöneticilerdir." değerlendirmesinde bulundu.

www.risalehaber.com

- ✓ Dünya hayatından mümkün olduğunca faydalanmaya çalışan iman etmeyen kişiler, neden imkanlarını dünya zevkleri için değil de, Müslümanlarla mücadele etmek için seferber ederler?
- ✓ İman etmeyenler bu dünya hayatına dair geçici zevklerden neden asla zevk alamazlar?
- ✓ Bu kişiler, kendilerine mutluluk vereceğine inandıkları her şeye karşı neden bir süre sonra öfke duymaya başlarlar?

İNKARCILARIN ALLAH'A KARŞI MÜCADELE İÇİN ÇABA HARCAMALARI ALLAH'IN YARATTIĞI BİR MUCİZEDİR

Eğer bir insan (Allah'ı tenzih ederiz) Allah'ı inkar ediyor, Yaratılış'a inanmıyor, bu dünyanın bir sonunun olacağına ve ölüm ile birlikte yepyeni bir yaratılışla yaratılıp sonsuza dek var olacağı gerçeğine inanmak istemiyorsa o zaman bu insan, dehşetli ve ürkütücü bir bekleyiş içindedir. Ancak bu batıl inançtaki biri çoğunlukla bu durumun farkında değilmiş gibi görünmeye çalışır. Amacının dünyanın tadını çıkarmak olduğunu iddia eder. Yarını düşünmediğini, yalnızca anı yaşadığını savunur. Oysa bilinçaltında daima "yok olma"nın endişesi vardır. Mutlak varlığına inandığı bu dünya hayatı, gitgide kendisini terk etmektedir. Ölüm yaklaşmaktadır. Ölümün sonrasında ise, kendi batıl inancına göre, yalnızca bir yok oluş vardır. Bu, o kişi için gerçek anlamda dehşete düşürücüdür.

Allah'ı inkar içinde olan bir insanın yaşadığı dehşet, yalnızca yok olma korkusu ile sınırlı değildir. Yaratılış'ı reddeden, her şeyin sözde tesadüflerle var olduğunu zanneden, dolayısıyla kendisinin de bu evrenin de başıboş olduğu yanılgısına inanan (Allah'ı tenzih ederiz) bir insan için her şey aynı şekilde dehşet vericidir. Ayaklarının altında içi kaynayan bir magmayı örten ince bir kabuk bulunmaktadır. Dünya ise uzay boşluğunun içinde büyük bir hızla dönüp durmaktadır. Eğer inandığı gibi her şey tesadüfi ise, dünyaya her an bir göktaşının çarpma

ihtimali, her an derin ve büyük sarsıntılarla yeryüzünün tümünün yerle bir olma ihtimali kaçınılmazdır. Dünyada yaşamı elverişli kılan milyarlarca hassas ayar ve dengenin herhangi biri, herhangi bir şekilde ortadan kalkabilir. Dolayısıyla bu anlayıştaki bir insan için hemen her şey tehlikedir, bir dehşet sebebidir. Tesadüfen attığına inandığı kalbi, tesadüfen vücuduna besin taşıdığına inandığı damarları, tesadüfen gördüğüne inandığı gözleri her an tehlike altındadır.

Bu insanlar, sahip oldukları tek şeyin bu dünya hayatı olduğuna inanan, ayette bildirildiği gibi **"O (bütün gerçek), yalnızca bizim (yaşamakta olduğumuz bu) dünya hayatımızdan ibarettir; ölürüz ve yaşarız, biz diriltilecekler değiliz."** (Müminun Suresi, 37) diyen kişilerdir. Bu çarpık mantığa sahip insanların inkarının amacı ise, her ne kadar dehşet ve korku içinde yaşıyor olsalar da, yalnızca dünya hayatından mümkün olduğunca faydalanabilmektir. Dolayısıyla böyle bir insanın, kendince yok olmadan önce, tüm imkanlarını başıboş zannettiği dünyada canlı kalabilmek için seferber etmesi ve yalnızca bu doğrultuda çaba göstermesi beklenir. Fakat öyle olmamaktadır. Bu insanların büyük çoğunluğu, imkanlarını hayatta kalabilmek veya dünya zevkleri için değil, Müslümanlarla mücadele için seferber ederler. Bu gerçekten de şaşılacak bir durumdur. Dünya hayatında edindikleri bütün görünürdeki gücü, parayı, imkanı, kısaca Allah'ın kendilerine verdiği her şeyi yalnızca (Allah'ı tenzih ederiz) Allah'a ve din ahlakına karşı mücadele edebilmek, kendilerince Müslümanları güçsüz düşürebilmek ve akıllarınca onlara eziyet verebilmek için harcamaları hayret vericidir.

Yüce Rabbimiz, bu gerçeği ayetleriyle haber vermiştir:

"İnsanlara, şiddetli bir sıkıntı dokun-

duktan sonra, bir rahmet dokundurduğumuz zaman, ayetlerimiz konusunda hileli bir düzen kurmak (bir entrika çevirmek) onlar için (bir alışkanlık ve kötü bir edininim)dir. De ki: “Düzen kurmada (karşılık vermede) Allah daha hızlıdır. Şüphesiz, Bizim elçilerimiz, sizin ‘geliştirmekte olduğunuz düzenleri’ yazmaktadırlar.” (Yunus Suresi, 21)

Zorluk anında Allah’ın kudretine sığınan inkarcılar, refaha erdiklerinde Yüce Allah’ın Kendi fazlından lütfettiği rahmetini kendilerinden zannedip, büyük bir akılsızlıkla refah ve güç sahibi olduklarına inanarak bütün enerjilerini Müslümanlara karşı mücadeleye yöneltmektedirler. Allah bu insanları, Müslümanların imtihanı için özel olarak yaratmıştır. Onların böyle yaratılmaları, Allah’ın varlığının delillerinden biridir.

Yüce Allah İnkarcıların Bu Tutumunu Ayetlerle Haber Vermiştir

Yüce Allah, Kuran ahlakına göre yaşamak istemeyen bazı inkarcıların mutlaka tüm güçlerini Allah’a ve Müslümanlara karşı mücadele için kullanacaklarını Kuran’da haber vermiştir. Bu ayetlerden bazıları şu şekildedir:

“Gerçek şu ki, inkar edenler, (insanları) Allah’ın yolundan engellemek için mallarını harcarlar; bundan böyle de harcayacaklar. Sonra bu, onlara yürek acısı olacaktır, sonra bozguna uğratılacaklardır. İnkar edenler sonunda cehenneme sürülüp toplanacaklardır.” (Enfal Suresi, 36)

“Şehirde dokuzlu bir çete vardı, yeryüzünde bozgun çıkarıyorlar ve dirlik-düzenlik bırakmıyorlardı. Kendi aralarında Allah adına and içerek, dediler ki: “Gece mutlaka ona ve aile-

sine bir baskın düzenleyelim, sonra velisine: Ailesinin yok oluşuna biz şahid olmadık ve gerçekten bizler doğruyu söyleyenleriz, diyelim.” Onlar hileli bir düzen kurdu. Biz de (onların hilesine karşı) onların farkında olmadığımız bir düzen kurduk.” (Neml Suresi, 48-50)

“Yeminlerinin olanca güçleriyle, kendilerine bir uyarıcı-korkutucu gelecek olsa, ümmetlerinin herhangi birinden mutlaka daha doğru olacaklarına dair, Allah’a and içtiler. Ancak onlara bir uyarıcı-korkutucu geldiğinde (bu,) nefretlerinden başkasını artırmadı. (Hemde) Yeryüzünde büyüklük taslayarak ve kötülüğü tasarlayıp düzenleyerek. Oysa hileli düzen, kendi sahibinden başkasını sarıp-kuşatmaz. Artık onlar öncekilerin sünnetinden başkasını mı gözlemlemektedirler? Sen, Allah’ın sünnetinde kesinlikle bir değişiklik bulamazsın ve sen, Allah’ın sünnetinde kesinlikle bir dönüşüm de bulamazsın.” (Fatır Suresi, 42-43)

“Kendilerinden önce Nuh kavmi de yalanladı ve kendilerinden sonra

(sayısı çok) fırkalar da. Her ümmet, kendi elçilerini (susturmak için) yakalamaya yeltendi. Hakkı, onunla yürürlükten kaldırmak için, ‘batıla-dayanarak’ mücadeleye giriştiler. Ben de onları yakalayayverdim. Artık Benim cezalandırmam nasılmış?” (Mü’min Suresi, 5)

“Ki onlar, Allah’ın ayetleri konusunda kendilerine gelmiş bir delil bulunmaksızın mücadele edip dururlar. (Bu,) Allah Katında da, iman edenler katında da büyük bir öfke (sebebi)dir. İşte Allah, her mütekebbir zorbanın kalbini böyle mühürler.” (Mü’min Suresi, 35)

İnkarcılar Bu Hayata Dair Geçici Zevklerden Asla Zevk Alamazlar

Yüce Rabbimiz Kuran’da, bu dünya hayatını, bir süs, geçici bir meta, kısa süreli bir yararlanma, bir oyun ve oylanma konusu olarak yarattığını bildirir (Hadid Suresi, 20). Allah’ı ve ahreti inkar ederek yalnızca bu dünya için yaşadıklarını iddia eden insanların, ilk bakışta dünya hayatının süs ve geçici zevklerinden faydalandıkları, dünya hayatını arzularını şekilde zevk ve mutluluk içinde yaşadıkları düşünülebilir. Oysa gerçekte durum hiç de böyle değildir.

Dünyadaki hayatını anı anına yaşamak adına (Allah’ı tenzih ederiz) Allah’ı inkar içinde olan insanlar için bu dünya, aslında korku ve dehşet yeridir. Bu insanlar yaşadıkları her an, bir gün yok olacaklarını düşünerek endişe içindedirler. Ölen bir sinek bile onlara eninde sonunda karşılaşacakları ölümü hatırlatır. Ölüm onlar

için en dehşet verici olaydır. Çünkü onların düşüncesine göre, tek sahip oldukları dünya ellerinden gidecek ve varlıkları tamamen yok olacaktır. Böyle bir bilgiye sahip bir insanın yaşadığı andan zevk alabilmesi elbette mümkün değildir.

Yok olup gideceğini düşünen bir insan, bu dünyada ona zevk vermesi gereken her şeyden aslında büyük bir huzursuzluk duyar. Kantar kantar altını olsa, buna sahip olmak da, bunları harcamak da mutlaka ona acı ve sıkıntı verecektir. Müzik dinlemek, yemek yemek, eğlence yerlerinde vakit geçirmek, tatile gitmek, seyahat etmek, bir lokantada arkadaşlarıyla vakit geçirmek, evlenmek, ev, araba, arsa vs satın almak, kısaca dünyada sahip olacağı her nimet, onu mutlaka rahatsız edecektir. Kendisinin tesadüfen meydana geldiğine ve her şeyin başıboş ve kontrolsüz olduğuna inandığı için, büyük bir sıkıntı ve kaygı içinde olur. Yok olma duygusu zaten tüm kaygıların üstündedir. Sadece bir an için bile, yok olup gideceğini aklına getirirse, bu mutlaka mutlu olmasını engelleyecektir. Yaşadığı o anın, o hayatın hiçbir anlamı kalmayacaktır. Kendisine mutluluk vereceğine inandığı her şey, bu düşüncesiyle birlikte onu öfkeliendirmeye başlayacaktır. Müzik onu kızdıracak,

eğlence ortamları kızdıracak, mal biriktirmek kızdıracaktır. İnsanlara hava atmak için aldığı arabasına binmek, güzel bir manzara görmek, evi, evinin dekorasyonu, hatta eşi, çocuğu ve yakın akrabaları dahi onun için hep kızdırıcı, neşe kaçıracı birer unsur haline gelecektir. İnandığı o sözde yok oluş anına her saniye biraz daha yaklaştığını bildiği için her geçen an onun için daha fazla korku, daha fazla kaygı ve daha fazla kızgınlık sebebidir.

Yüce Rabbimiz, inkarcıların dünyaya ait zevklerini tüketirken aslında büyük bir sıkıntı içinde olduklarını bir ayette şöyle haber verir:

“Allah, kimi hidayete erdirmek isterse, onun göğsünü İslam’a açar; kimi sapırtmak isterse, onun göğsünü, sanki göğe yükseliyormuş gibi dar ve sıkıntılı kılar. Allah, iman etmeyenlerin üstüne işte böyle pislik çöktür.” (Enam Suresi, 125)

Diğer ayetlerde ise Rabbimiz, içinde bulundukları dehşet ve sıkıntı nedeniyle bu kişilere cehennem azabının bir kısmının dünyada yetişmiş olduğunu haber vermektedir:

“Derler ki: “Eğer doğruyu söylüyor iseniz, bu va’dolunan (azab) ne zaman?” De ki: “Belki de acele etmekte olduğunuzun (azabın) bir kısmı size yetmiştir bile.”” (Neml Suresi, 71-72)

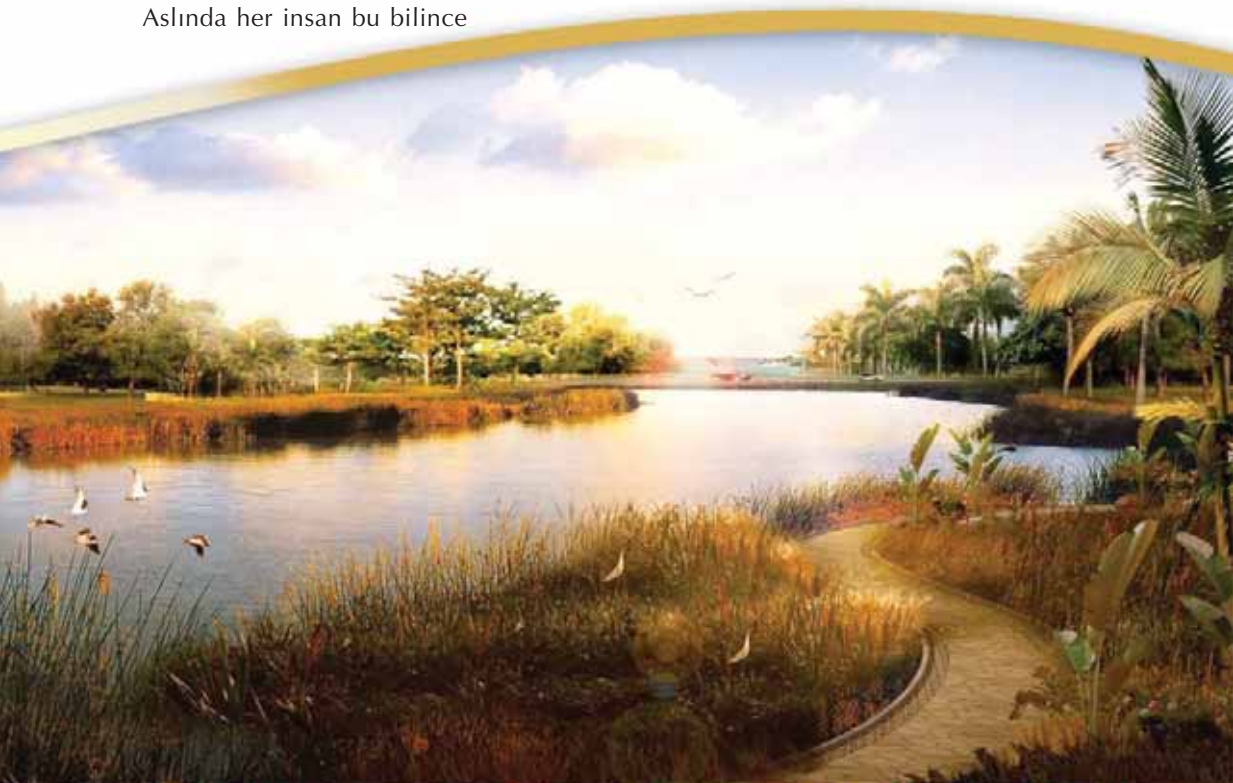
Zevk ve mutluluk, ancak Allah sevgisi ile mümkün olur. Bir insan müzikten, insandan, çiçekten, güzel bir manzardan, yaşadığı ortamdan, eğlenceden, dostluktan, alışverişten, sohbetten ancak içindeki iman neşesi ile zevk alabilir. Bütün bunların ona zevk verebilmesi için içinin rahat olması, vicdanının huzurlu olması şarttır. Kalbi ve vicdanı rahat olmayan bir insanın gerçek anlamda mutlu olabilmesi, zevk alabilmesi hiçbir şekilde mümkün değildir. İman neşesi ise ancak Allah’ı çok seven, Allah’tan çok korkan, yaşadığı her anın Allah’ın lütfu olduğunu bilen bir insanın Allah’a karşı vicdanının rahat, içinin huzurlu olması ile mümkün olabilir.

Aslında her insan bu bilince

sahiptir. İnkâr edenler de dahil her insan, vicdanına göre davranması gerektiğini çok iyi bilir. Vicdanın sesini Yüce Allah kendilerine ilham eder. Fakat bu insanlar, vicdanlarının sesine rağmen doğru olanı seçmediklerinden hiçbir zaman iç huzuruna ve mutluluğuna kavuşamamaktadırlar. Tam tersine yaşadıkları duygu, sürekli olarak korku, kaygı, endişe ve hüzdündür.

Dünya Hayatını Korku İçinde Yaşayan İnkarcıların, Allah’a ve Müslümanlara Karşı Mücadeleye Güç Bulabilmeleri Bir Mucizedir

“İnsanlara, şiddetli bir sıkıntı dokunduktan sonra, bir rahmet dokundurduğumuz zaman, ayetlerimiz konusunda hileli bir düzen kurmak (bir entrika çevir-

mek) onlar için (bir alışkanlık ve kötü bir edinin)dir..." (Yunus Suresi, 21) ayetinde bildirildiği üzere, kendilerine nimet verilen inkarcılar hemen Allah'ın ayetlerine yönelik bir düzen kurmak, Müslümanları kendilerince güçten düşürmek için çaba gösterme peşine düşmektedirler. Diğer ayetlerde de görülebileceği gibi bu inkarcılar Hakka karşı büyük ve geniş çaplı bir mücadele içine girerler. Amaçladıkları gibi zevkleri peşinde koşacakları yerde, ayette **"Gerçek şu ki, inkar edenler, (insanları) Allah'ın yolundan engellemek için mallarını harcarlar; bundan böyle de harcayacaklar..."** şeklinde bildirildiği gibi, bütün maddi ve manevi olanaklarını Müslümanlara karşı kullanırlar. (Enfal Suresi, 36) Kendi akıllarınca Müslümanları yenilgiye uğratabilmek, Kuran ahlakının yeryüzüne hakim olmasını engelleyebilmek için en değer verdikleri dünyevi metalarını, mallarını,

imkanlarını harcamaktan çekinmezler. Tek sahip olduklarının dünya hayatı olduğunu zannetmelerine rağmen sahip oldukları bütün vakitlerini Müslümanlara tuzak kurmak, onlara karşı entrika çevirmek için kullanmakta sakınca görmezler. Bütün enerjilerini, Müslümanlara karşı kötülük tasarlamakla geçirebilirler. İşte bu, gerçekten büyük bir mucizedir.

Kuran ahlakına karşı mücadele eden bir insanın;

Tüm bunlara gücünün yetmemesi;

Yaşadığı bu sınırlı hayatta, bir gün mutlaka yok olacağı endişesi ile hiçbir zaman rahat olamaması;

Sürekli içinde bu huzursuzluğu yaşadığı için Müslümanlara yönelik bir karşı çabaya girişememesi gerekir.

İman etmediğinden, ahirete inanmadığından, Allah'a tevekkül etmediğinden

İnkarcıların Tuzakları Ne Kadar Büyük de Olsa Mutlaka Bozulacak Şekilde Yaratılmıştır

ve bunların sonucunda sürekli korku ve tedirginlik içinde yaşadığından bu kişiden kendi canını kendince değerli görmesi beklenir. Dolayısıyla ölümden de şiddetle korkması beklenir.

Elindeki yegane dünyevi değerlerini, parasını ve diğer imkanlarını Müslümanları güçsüz kılmaya çalışmak için harcamaması, entrika çevirmeye vakit ayıramaması, böylesine bir işe takat getirememesi gerekir. Böyle bir insandan beklenen zihnini uyuşturup kendince eğlenmeye dalması, kalan vaktini kendini dünyevi zevklerle oyalayarak geçirmesidir. Fakat bunu yapamamaktadırlar.

Çünkü Allah onları Müslümanlarla mücadele etmeleri için özel olarak yaratmıştır. Bu onların kaderlerindeki görevidir. Bu insanların bütün korkularına rağmen tüm dünyevi imkanlarını Allah'a ve Allah taraftarlarına karşı mücadele için harcamaları, Müslümanları yok etmek uğruna onlara karşı mücadeleye girmeyi göze almaları, Allah'ın onları imtihanın bir gereği olarak, özel bir yaratılışla yaratıldığının çok açık delilidir. Ayette bildirildiği gibi, bu özel yaratılışın bir gereği olarak Müslümanlara düzen ve tuzak kurmak, bu insanlara süslü-çekici gösterilmiştir:

"... Hayır, inkar edenlere kendi hileli-düzenleri süslü-çekici gösterilmiştir ve onlar (doğru) yoldan alıkonulmuşlardır. Allah, kimi saptırırsa, artık onun için hiçbir yol gösterici yoktur." (Rad Suresi, 33)

"Gerçek şu ki, onlar hileli-düzenler kurdular. Oysa onların düzenleri, dağları yerlerinden oynatacak da olsa, Allah Katında onlara hazırlanmış düzen (kötü bir karşılık) vardır." (İbrahim Suresi, 46)

Yüce Allah'ın adetullahına göre, Allah dostu salih müminler her zaman güçlü ve üstündürler. İnkarcıların bilmedikleri en büyük sırlardan biri, hiçbir zaman Allah'ın taraftarlarını yenilgiye uğratamayacaklarıdır. İşte bu nedenle bu kişiler, istedikleri kadar kötü eylemler yapınlar, istedikleri kadar karanlık planlar düzenlesinler, hiçbir zaman kendilerini bekleyen zorlu karşılıktan kurtulamayacaklardır. Elbette Allah onları her yönden sarıp kuşatmıştır. Tüm gücün sahibi Yüce Rabbimiz karşısında elbette ki acizdirler. İnkâr edenler, Allah yolunda çaba gösteren Müslümanlara yaptıklarının karşılığını mutlaka alacaklardır. Allah ayetlerinde şöyle bildirir:

"Artık 'kötülüğü örgütleyip düzenleyenler', Allah'ın, kendilerini yerin dibine geçirmeyeceğinden veya şuuruna varamayacakları yerden azabın gelmeyeceğinden emin midirler? Ya da onlar, dönüp-dolaşmaktalarken, onları yakalayivermesinden (mi emindirler?) Ki onlar (bu konuda Allah'ı) aciz bırakacak değildirler. Veya onları bir korku üzerinde yakalayivermesinden (mi emindirler)? Öyleyse Rabbin, gerçekten şefkatli ve merhamet sahibidir. (Nahl Suresi, 45-47)

Yoksa kötülöklere batıp-yara alanlar, kendilerini iman edip salih amellerde bulunanlar gibi kılacağımızı mı sandılar? Hayatları ve ölümleri bir mi (olacak)? Ne kötü hüküm veriyorlar. (Casiye Suresi, 21)

Yüce Allah salih kullarını ise ayetlerde şöyle müjdelir:

“Sabret; senin sabrın ancak Allah(ın yardımı) ileidir. Onlar için hüzne kapılma ve kurmakta oldukları hileli-düzenlerden dolayı sıkıntıya düşme. Şüphesiz Allah korkup-sakınanlarla ve iyilik edenlerle beraberdir.” (Nahl Suresi, 127-128)

Sayın Adnan Oktar İnkâr Edenlerin Dünyada Yaşadığı Manevi Azabı Anlatıyor

SUNUCU: Hocam inkarcılar bu dünyada bu kadar yaptıklarına rağmen neden hemen cezalandırılmıyorlar?

ADNAN OKTAR: İnkarcılar hemen cezalandırılırlar. Yani cezalandırıldıklarını sen fark edememiş olursun. İnkarcıya ilk gelen ceza, kalbinden sevgi alınır. Sevgi alındı mı, insan boş bir kütüğe döner. Yani en büyük cezalardan birisidir. Bütün hayatın heyecanı, elektriği, ruhu hepsi kesilir. Yani bir cihaz düşünün, şehir elektriği kesildiğinde

nasıl oluyor. Hiçbir işe yaramıyor, ölür değil mi? Sevgi de kesildiğinde bir insan ölür, hiçbir şey kalmaz. Organizmaya dönüşür. Arkasından Allah endişeler verir. Endişeyle sen onu fark edemezsin. Sürekli kafasında kurar, tedirgindir. Kuran onu bildiriyor. Şeytandan Allah’a sığınırım. “Üzerine bir dalga gelir” diyor. “Onun üzerine bir dalga daha gelir” diyor. “Karanlıklar içindedir” diyor. Yani sen onun iç dünyasını bilemezsin, iç dünyasında çok çok rahatsızdır. Ama sezdirmez, o güler. Mesela diskoda gider, hoplar, bağırır, çağırır.

Mesela ben bakıyorum o televizyon kanallarına, kameraya bakıp el sallıyorlar. Neşeleniyor gibi yapıyorlar. Mesela çok özür dilerim, bazen hissediliyor, gayri meşru kadınlar, orada kullanılıyor. Ama çok neşeli gibi gösteriyor kendisini. Halbuki onların aleminde muazzam bir ızdırap olduğu yüzlerinden anlaşılıyor. Ve acı çektikleri anlaşılıyor. Neşeli taklidi yapmak da çok acıdır. Yani o da ayrı bir beladır. Bakın neşesizlik, iç neşesinin gitmesi ayrı bir beladır. Neşesi olmayanın neşeli ve eğleniyor taklidi yapması da ayrı bir beladır. Fakat insanlar onların eğleniyor taklidi yapmasına aldanıyorlar. Diyorlar ki; "ne kadar güzel eğleniyor adam". Ne kadar güzel oyun oynuyor. Eğlenme olmaz. Nasıl anlayabilirsin biliyor musun? Çok samimi olması için konuşabilirsin. Yani "hakikaten eğlendin mi" desen, gerçekten, hiç eğlenmediğini söyler. Ve rahatsızlıklarını söyler. Onlar bir de kaçınmazlar o tip şeylerden. Yani

Müminlerin hiçbir olay karşısında hüzne kapılmamalarını sağlayan en önemli konulardan birisi, ahiretin varlığına kesin olarak iman etmeleri ve asıl olarak ahirete hazırlık yaparak yaşamalarıdır. Dünyanın çok kısa ve geçici olduğunu bilen, sonsuz ve mükemmel olan ahiret hayatını ümit eden bir insan için, nefsin üzüntüye teşvik ettiği dünya hayatına ilişkin konuların hepsi önemini yitirir. Hiçbiri, Allah'ın rızasının, sevgisinin, yakınlığının ve cennetinin üstünde değildir. Bu nedenle, bir müminin Allah'ın sevgisini, rızasını ve cennetini ummasının vereceği neşe, mutluluk ve heyecan, dünya hayatına ait herhangi bir konu için duyulacak üzüntüye üstün gelir.

geneli açısından diyorum. Ama çok istisnai vakalar olabilir. Fakat geneli böyledir. Bir de ölüm korkusu ve yok olma korkusu içerisinde dirler. Yani bu bir insan için tahayyül edilemeyecek bir ızdıraptır. Yok olma. Bakın bütün etrafındaki insanlar her şeyi bırakıp tamamen mutlak yok olacağına inanıyor. En büyük belalardan bir tanesidir bu ve acılardan bir tanesidir. O acıyı sezdirmeme sanatı var onlarda. O güçleri vardır. O yüzden fark edilmiyorlar. (Sayın Adnan Oktar'ın 1 Nisan 2010 tarihinde Kahramanmaraş Aksu TV'de canlı olarak yayınlanan röportajından)

“Açık Aleni Belalar İmtihanı Kaldırır”

“Allah bunlara bela verse o zaman da imtihan kalkar. Yani açık aleni beladan imtihan kalkar. Müslümana ve dinsize aynı hayat şartları varmış gibi görünmesi lazım.

İmtihanın olması için. O zaman yani yüksek kişilikli insanların, vicdanlı derin insanların ortaya çıkması, seçilmesi mümkün olmaz. Bir de yüksek vicdanı orada harcanmış olur. Yani yüksek vicdanın anlamı kalmaz. Yüksek ahlaka sahip olmasının, yüksek ruha sahip olmasının anlamı kalmaz. İkisi de aynı hükümde olur. Yani kömürle elmas aynı hükümde kalır. Biri kömürdür, biri elmadır, hiç fark etmez. Ve bütün yeteneği ölmüş olur, Müslümanın yeteneğinin ortaya çıkması için, yüksek vicdanının, derinliğinin, Allah korkusunun, vicdanının bütün güzel yönlerinin ortaya çıkması için böyle bir ortama mutlaka ihtiyaç vardır. Yani akılcı düşündüğünde başka hiçbir yolun olmadığını anlarsın. Ancak bu ortamda insan kendisini gösterebilir.” (Sayın Adnan Oktar'ın 1 Nisan 2010 tarihinde Kahramanmaraş Aksu TV'de canlı olarak yayınlanan röportajından)

İmam Rabbani'den Günümüze Hikmetli Mesajlar:

MÜMİNLERİN ŞEFKATİ

Kıymetli İslam büyüklerinden İmam Rabbani, müminlerin Allah'ın yarattıklarına karşı şefkatli bir ahlak göstermelerinin önemini sözlerinde şöyle anlatmaktadır:

"Allah'ın emrine tazim (saygı) ve Allah'ın kullarına şefkat; her ikisi de, ahiret azabından kurtulmak için, iki büyük asıl köktür." (İmam Rabbani, Mektubat-ı Rabbani, 98. Mektup)

Allah'ın, ahiret günü kurtuluşa erenlerden olmaları, rahmetine ve cennetine kavuşabilmeleri için kullarına emrettiği hükümlerden biri **"merhameti birbirlerine tavsiye edenlerden olmak"**tır. (Beled Suresi, 17)

Hayatlarını Allah'ın rızasını kazanmaya adanmış müminler, Allah'ın bu hükmünü eksiksiz ve kusursuz olarak yerine getirmeye çalışırlar. İman sahiplerinin merhamet anlayışlarının temelinde Allah'a olan samimi imanları yatar. Çünkü gerçek merhametin kaynağı Allah sevgisidir. Allah'ı seven insan, O'nun yarattıklarına karşı doğrudan bir muhabbet, şefkat ve merhamet hisseder. Rabbimiz'e karşı duyduğu bu güçlü sevgi ve bağlılıktan dolayı, insanlara karşı da Kuran'da emredildiği şekilde güzel ahlaklı davranır. Bir insanın Kuran'ın bu emirlerini tümüyle yerine getirmesiyle de gerçek merhamet ortaya çıkar.

Kuran ahlakını gereği gibi yaşamayan bir kimse ise, gerçek anlamda merhametli de olamaz. Allah'ın rızasını hedeflediği için yalnızca kendisini düşünür, kendisini sever; kendi çıkarları ve nefsinin

istekleri herkesten önce gelir. Başkalarının ihtiyaçlarını, eksikliklerini gereği gibi umursamaz; daha önemsiz ve değersiz görür. Bunun sonucunda da başkalarına karşı gerektiği gibi bir şefkat ve merhamet hissi besleyemez.

Müminlerin gösterdikleri bu ahlak anlayışında kendilerine aldıkları örnek ise kuşkusuz Allah'ın **"çok büyük bir ahlak"** (Kalem Suresi, 4) üzerinde olduğunu bildirdiği Peygamberimiz Hz. Muhammed (s.a.v.)'dir. Allah Peygamberimiz (s.a.v.)'in üstün merhamet anlayışını bir ayette **"Andolsun size, içinizden sıkıntıya düşmeniz O'nun gücüne giden, size pek düşkün, mü'minlere şefkatli ve esirgeyici olan bir elçi gelmiştir"** (Tevbe Suresi, 128) sözleriyle bildirmiştir.

Peygamber Efendimiz (s.a.v.)'in bu şefkatli, hoşgörülü, anlayışlı ve sabırlı tavrı, birçok insanın kalbinin Kuran ahlakına ısınmasına ve Peygamberimiz (s.a.v.)'e büyük bir içtenlik ve sevgi ile bağlanmalarına vesile olmuştur. Allah, Peygamber Efendimiz (s.a.v.)'in çevresindekilere gösterdiği bu güzel tavrını Kuran'da şöyle bildirmektedir:

"Allah'tan bir rahmet dolayısıyla, onlara yumuşak davrandın. Eğer kaba, katı yürekli olsaydın onlar çevrenden dağılır giderlerdi. Öyleyse onları bağışla, onlar için bağışlanma dile..."

(Al-i İmran Suresi, 159)

Kuran Ahlakında Söz Söyleme Hakkı Tanımanın Önemi

Yüce Allah müminleri, yaşadıkları hak din ahlakını başkalarına da anlatmakla sorumlu kılmıştır.

**Bu nedenle insanlara Allah'ın varlığını, birliğini ve yüceliğini anlatarak, onları Kuran ahlakına çağırma-
la görevli olan müminler için konuşmak hem büyük
bir nimet hem de önemli bir ibadettir. Bu doğrultuda**

**müminler, Allah'ı zikreder, insanlara sözün
en güzelini söyler, onlara din ahlakını tebliğ eder,
iyiliği emreder kötülükten men ederler. Ancak sohbet
ortamlarında Kuran ahlakına uygun olmadığını
bildikleri için başka kimseye söz hakkı**

**tanımadan, tüm konuşmayı tek
başlarına yapmaya çalışmak-
tan da şiddetle sakınırlar.**

Kuran'ın **"Asla; demekte olduğunu yazacağız ve onun için azapta(n) da süre tanıdıkça tanıyacağız. Onun söylemekte olduğuna Biz mirasçı olacağız; o Bize, 'yapayalnız tek başına' gelecektir."** (Meryem Suresi, 79-80) ayetleriyle bildirildiği gibi, insanın ağzından çıkan her kelime Allah Katında yazılmaktadır. Dolayısıyla insanlar inandıkları her fikirden, akıllarından geçirdikleri her düşünceden, gösterdikleri her tavırdan sorumlu oldukları gibi, söyledikleri her sözden de sorumlu tutulacak ve Ahirette buna göre bir karşılık göreceklidir. Bu nedenle insanın dünya hayatındaki hedefi, Allah'ın huzuruna vardığında utanacağı, açıklamasını yapamayacağı, pişmanlığa kapılacağı tek bir söz dahi sarf etmemek olmalıdır.

Rabbimiz'in Kuran ayetleriyle haber verdiği bu önemli gerçeğin en açık şekilde şuuruna varan ve bu üstün ahlaki en güzel şekilde yaşayan kimseler, hiç şüphesiz "iman sahipleri"dir.

Müminler, tüm hayatlarını Allah'ın rızasını kazanmak için çaba sarf ederek geçirirler. Tüm hareketleri, aldıkları kararlar, tavırları, ahlakı Allah'ın hoşnut olacağı şekildedir. Aynı durum konuşmaları, sohbetleri ve kullandıkları üslup için de geçerlidir. Müslüman, Allah rızası için, karşıdaki kişiye fayda verecekse konuşur. Konuşmalarında kendini ön plana çıkarma, bildiklerini vurgulama gibi bir iddiası yoktur. Gerektiği zaman hiç konuşmaz, sadece dinler. Gerektiği zaman birkaç cümleyle kanaatini bildirir ve karşıdaki kişinin tefekkürlerinden istifade etmeyi tercih eder. Ancak toplum içinde bazı kişilerin Kuran ahlakına dayalı olan bu konuşma üslubundan çok uzak bir üslup kullandıkları görülmektedir.

Hikmetli Konuşmayı Engelleyen Üslup Hataları

Müslüman, Allah rızası için, karşıdaki kişiye fayda verecekse konuşur. Konuşmalarında kendini ön plana çıkarma gibi bir iddiası yoktur. Ancak sohbet ortamlarında başka kimseye söz hakkı tanımadan, tüm konuşmayı tek başına yapmaya çalışan ve "en iyi ben bilirim, o nedenle en çok ben konuşmalıyım" anlayışıyla hareket eden kimse-

lere çok sık rastlanmaktadır.

Bu kişilerin dikkat çeken ve hikmetli konuşmalarını engelleyen özelliklerinden bazıları şöyledir:

→ Kimseyi dinlemeden yalnızca kendi konuşan ve devamlı karşındakilerin sözünü kesen bu kişiler, genelde çok yüksek bir ses tonu kullanırlar. Bu şekilde konuşarak karşısındaki kişilere kendi doğrularını kabul ettirecekleri ve saygı edinecekleri düşüncesindedirler. Kendilerini haklı göstermek, karşı tarafı yıldırma, ikna etmek veya susturup üste çıkmak için bağırarak konuşmaktan çekinmezler.

Oysa Müslümanların ses tonu itidallidir. Allah Kuran'da bu konuyu müminlere, Hz. Lokman (a.s.)'ın oğluna verdiği

bir öğüdün aktararak hatırlatmıştır:

“Yürüyüşünde orta bir yol tut, sesinden de (yüksek perdeleri) eksilt. Çünkü, seslerin en çirkin olanı gerçekten eşeklerin sesidir.” (Lokman Suresi, 19)

→ Bu kişilerin çevrelerindeki kişileri dinlemek, onların fikirlerinden istifade etmek gibi bir düşünceleri yoktur. Konuşmayı tek kişilik bir konferansa dönüştürmenin bir üstünlük, bir başarı olduğunu zannederek ve bu durumun karşısındaki kişilerde ne tür bir rahatsızlık oluşturabileceğini hiç düşünmezler.

→ Başka kişilerin bazı konuları kendilerinden daha iyi bileceğine ya da daha hik-

Konuşan bir kişiyi sözünü kesmeden nezaketle dinlemek, Allah'ın rızasını kazandıracağı umulan güzel tavırlardan biridir. Bu tavır, konuşmacıya ve söylediklerine duyulan saygının bir göstergesidir. Buna karşın, Kuran ahlakının yaşanmadığı yerlerde insanların konuşana kulak vermemeleri, birbirlerinin sözünü dinlememeleri, aynı anda tartışarak ve üste çıkarak konuşmaları alışılmış tavırlardır.

metli bir şekilde ifade edebileceğine ihtimal dahi vermezler. Bu, tüm Müslümanların şiddetle kaçınmaları gereken, yanlış bir davranış şeklidir. Rabbimiz bir ayetinde şu şekilde buyurmuştur:

“...Biz dilediğimizi derecelerle yükseltiriz. Ve her bilgi sahibinin üstünde daha iyi bir bilen vardır.” (Yusuf Suresi, 76)

→ “En iyi ben bilirim” mantığındaki kişiler, genellikle kendilerini akıllı ve bilgili kişiler olarak göstermeye çalışır, bazen pek çok insanın bildiği, bazen de kulaktan dolma yüzeysel bilgileri bu tavırları için aracı olarak kullanırlar. Çevrelerindeki insanlara her fırsatta sözde bilgilerini ve tecrübelerini ispatlamaya çalışırlar. Pek çok kötü ahlak özelliğinin olduğu gibi, “ben bilirim” mantığının kaynağı da aklın ve anlayışın devreden çıktığı nefistir.

→ Konuşan bir kişiyi sözünü kesmeden nezaketle dinlemek, Allah’ın rızasını kazandıracağı umulan güzel tavırlardan biridir. Bu tavır, konuşmacıya ve söylediklerine duyulan saygının bir göstergesidir. Buna karşın, Kuran ahlakının yaşanmadığı yerlerde insanların konuşa-

na kulak vermeme-leri, birbirlerinin sözünü dinlememe-leri, aynı anda tartışarak ve üste çıkarak konuşmaları alışılmış tavırlardır. Özellikle televizyonlardaki tartışma programlarında bunun örneklerine sıkça rastlanır. Her biri kendi dalında uzmanlaşmış kimseler bile, kimi zaman nezaketten ve saygıdan tamamen uzak bir üslup sergileyebilmektedirler. Bu gibi kişiler, birbirlerinin anlatıklarından istifade etmek yerine kibirli bir üslupla kendi sözlerini dinletip kabul ettirmeye çalışırlar.

→ Sohbet ederken çok uzun cümleler kurmak da karşı tarafı rahatsız eden tavırlardan biridir. Adabın, konuşma arasında bir boşluk bırakarak, karşı tarafın varsa fikrinin alınması şeklinde olması gerekir. Lafı alan kişinin de aynı şekilde cümleleri tekrarlamaktan kaçınması, uzun konuşmamaya dikkat etmesi önemlidir. Birisinin söylemek istediği bir sözü varken konuyu değiştirip konudan konuya geçmemesi, karşıdaki kişiyi onun yüzüne bakarak dinlemesi, vakti olmayan, gitmesi gereken birisini dinlemek zorunda bırakmaması gerekir.

Müslümanların Güzel Sohbeti

Müslümanların kendilerini ön plana çıkarmak, öne geçip konuşmada üste çıkmak, son sözü söylemek gibi nefsanî amaçları yoktur. Bu nedenle üslupları itidalli ve sakindir. Kuran ahlakından kaynaklanan nezaket anlayışları gereği önceliği her zaman birbirlerine tanır, birbirlerinin anlattıklarından en iyi şekilde istifade etmeye çalışır ve cahilce tavırlar göstermekten kaçınırlar.

Sohbetleri ise içten ve samimidir. Müminler istişareyle hareket ettiklerinden herkesin sözü ve fikri değerlidir. Müminler "benim düşüncem en doğrusu" gibi kibire ve inatçılığa dayalı ısrarcılıktan uzak dururlar. Bir Müslüman, her zaman için kendisinden daha iyi bilen biri olabileceğinin şuurundadır. Dolayısıyla bu hayırlı konuşmalar, Müslümanların imanda derinleşmelerine, tefekkürlerinin güçlenmesine, kav-

rayış güçlerinin artmasına ve yaratılış delilleri üzerinde daha çok düşünmelerine vesile olur.

Sohbet aynı zamanda karşıdaki insanı tanımak, güzel ahlak özelliklerinden ve tefekkürlerinden istifade etmek açısından da çok önemli bir fırsattır. İnsanın duyguları, düşünceleri, istekleri gibi eksik yönleri de konuşmalarına yansır. Konuşma üslubu, kötü ahlak özelliklerine sahip kişilerle derin iman sahibi kişileri birbirinden ayırır. Çünkü iman sahibi bir insan, güçlü Allah korkusu gereği, karşısındakine rahatsızlık vermeyen, samimi, hikmetli, ümitvar, nezaketli, ölçülü, itidalli, alçakgönüllü ve her olayın hayır yönlerini dile getiren bir konuşma tarzı benimser. Boş ve yararsız sohbetlerden, insanları ümitsizliğe, ye'se ve karmaşaya sürükleyen konuşmalardan itinayla kaçınırlar.

"Hikmet" Nedir?

Hikmet, kelime anlamı olarak "sözde ve davranışta tam ve doğru isabet, lafzı az manası engin söz, Kuran'da Allah'ın Peygamberlerine ve seçkin halis kullarına nasip ettiği derin anlayış kabiliyeti" gibi çok çeşitli anlamlarda kullanılabilen geniş kapsamlı bir kavramdır. İslam alimleri, hikmet için çeşitli tarifler yapmışlardır. Fakat çoğunluğun üzerinde ittifak ettiği tarif şudur:

"Hikmet; faydalı ilim ve salih ameldir." (Elmalılı M. Hamdi Yazır, *Hak dini Kur'ân Dili*, I, 915)

Bu durumda hikmetli konuşmak dendiğinde anlaşılması gereken faydalı, özlü, doğru, yerinde ve gerektiği kadar konuşmak olmalıdır.

"Baskın çıkacak şekilde, sürekli vurgulu bir tonda ve kimseye söz hakkı tanımadan konuşanlar karakter sahibi, güçlü, saygın kişilerdir" mantığı din ahlakının yaşanmadığı toplumlarda son derece yaygın, ama bir o kadar da yanlış bir düşüncedir. Bilakis sesini yükselterek, başkasının sözünü kesen, yanındakilere konuşma hakkı tanımayan kişilerin bu davranışı, cehaletlerinin bir göstergesidir. Bir süre sonra yanındakilere konuşma hakkı vermeyen ve onları susturan bir kişiyle konuşmak, sohbetten çok eziyete dönüşebilir. O anda yanındakilerin susması ise, o kişiyi dinlediklerinin ve önemsediklerinin değil, genellikle artık bu aşamadan sonra ona katlandıklarının bir göstergesidir.

"Çok" Değil "Hikmetli" Konuşmak

Uzmanlık gerektiren konularda, uzman bir kişinin konuşması tabii ki çok doğaldır. Ancak şahsi kanaat ve fikir bildirilen konularda sohbete herkes katılmalı, herkes kendi fikrini belirtmelidir. Bu şekilde herkesin kanaati öğrenilir, kişiliği hakkında fikir edinme imkanı oluşur. "Benden az biliyor, o nedenle konuşmasın" ya da "Sadece bilenler konuşsun" şeklindeki düşünce şekilleri son derece yanlıştır. Belki bir kişi diğerine göre teknik olarak daha az şey biliyor olabilir, ama Allah'ın lütfettiği hikmet sayesinde olayların çok daha bilinmeyen yönlerini fark etmiş olabilir. Konuya tüm detayları ile hakim olan kişi ise, belki detaylarda boğulmuş ve o konunun hikmetli yönlerini görememiş olabi-

rir. Bu nedenlerle, sohbete katılan her kişinin kendi fikrini beyan etmesi, ortaya yeni fikirlerin ve farklı bakış açılarının çıkması açısından çok önemlidir.

Peygamber Efendimiz (sav) de bir hadis-i şeriflerinde, Allah'ın anılması dışındaki gereksiz konuşmalarla ilgili şu şekilde buyurmuştur:

İbn-u Ömer Radıyallahu anhümâ anlatıyor:

"Resûlullah (s.a.v.) buyurdular ki: "Allah'ın zikri dışında kelâmı çok yapmayın. Zira, Allah'ın zikri dışında çok kelâm, kalbe kasvet (katılık) verir. Şunu bilin ki, insanların Allah'a en uzak olanı kalbi katı olanlardır."(Tirmizi, Zühd 62, (2413). (5891)

Hız. Aışe (r.a.), Resulullah (s.a.v.)'in Müslümanın Nasıl Konuşması Gerektiğine Dair Sözlerini Şöyle Tarif Eder:

“O, sizlerin konuştuğunuz gibi lafları çabuk çabuk ve peş peşe sıralamazdı, sözleri az ve özdü. Halbuki sizler cümleleri birbirine ekleyip duruyorsunuz.” (El Fevaid, Huccetü'l İslam İmam Gazali, İhya'ü Ulum'id-din, 2. cilt, Çeviri: Dr. Sıtkı Gülle, Huzur Yayınevi, İstanbul 1998, s. 800)

“Allah Resülü (s.a.v.) çok veciz (kısa, öz, az sözle çok mana ifadesi) konuşurdu. Böyle konuşmasını kendisine Allah Katından Cebrail getirmişti. Kısa cümleler içinde bütün maksadını yansıtırdu. Veciz sözlü cümleler söylerdi, sözlerinde ne fazlalık ne de eksiklik bulunurdu. Kelimeleri bir ahenk içinde birbirini izler, sözcükleri arasında duraklar ve böylece dinleyenleri sözlerini belleyip ezberlerlerdi. Sesi gürdü ve tatlıydı. Gerektiğinde konuşurdu, kötü laflar etmezdi, hep hakkı söylerdi.” (Ebu Davud, Huccetü'l İslam İmam Gazali, İhya'ü Ulum'id-din, 2. cilt, Çeviri: Dr. Sıtkı Gülle, Huzur Yayınevi, İstanbul 1998, s. 800)

“Kendisi sustuğunda huzurdakiler konuşurdu. Katında tartışma yapılmazdı.” (Tirmizi; Huccetü'l İslam İmam Gazali, İhya'ü Ulum'id-din, 2. cilt, Çeviri: Dr. Sıtkı Gülle, Huzur Yayınevi, İstanbul 1998, s. 800)

“Sahabelerinin yüzlerine karşı son derece güler ve gülümserdi, onların konuştuklarını beğenir, dikkatle dinler, kendisini onlardan biri sayardı.” (a.g.e.)

Hız. Ebu Umame (ra)'den: “İnsanların en güleç yüzlüsü ve hoş canlısı idiler.” (G.Ahmed Ziyaüddin, Ramuz El Hadis, 2. cilt, Gonca Yayınevi, İstanbul, 1997, 521/4)

Hız. Enes (ra) şunu bildirmiştir: “Efendimiz (sav) halkın en latifecisi (hoş söz, şaka, mizah, söz ile iltifat) idi.” (a.g.e.)

Güzel Sohbate En Güzel Örnek Peygamber Efendimiz (s.a.v)'in Sohbetleridir

Mümin, kendisi bir konuda bilgi sahibi olsa dahi, karşısındakinin de bir başka konuda derin bilgi sahibi olabileceğini düşünür. Bu nedenle diğer mümin kardeşlerini ilgi ve nezaketle dinler. Müslümanların bu üstün ahlakı, Kuran ayetlerine uymanın bir sonucu ve Peygamberimiz Hz. Muhammed (s.a.v.)'in ahlakının müminlerdeki bir yansımasıdır. İmam Gazali, hadis kaynaklarına dayanarak Peygamberimiz (s.a.v.)'in sohbet ortamlarını şöyle tarif etmiştir:

“... Huzurunda oturan herkese mübarek yüzünden nasibini verir, iltifat buyururdu. Bu yüzden huzurunda ki herkes onun nezdinde kendisinden daha değerlisi olmadığı düşüncesine kapılırdı. Evet onun oturuşu, dinleyişi, sözleri, güzel latifeleri ve teveccühü hep nezdinde oturanlar içindi. Bununla birlikte onun meclisi haya, tevazu ve emniyet meclisiydi... Kendilerine ikram ve gönüllerini hoş tutmak için sahabelerini künyeleri ile çağırır, künyesi olmayanlara künye bularak onunla

hitap ederdi.” (Huccetü'l İslam İmam Gazali, İhya'u Ulum'id-din, 2. cilt, Çeviri: Dr. Sıtkı Gülle, Huzur Yayın Evi, 1998, s.798)

“Kime dilerse hikmeti ona verir; şüphesiz kendisine hikmet verilene büyük bir hayır da verilmiştir...” (Bakara Suresi, 269) ayetiyle de haber verildiği üzere, hikmet sahibi olmak yalnızca Peygamberlere ait bir özellik değildir. Tüm iman edenler, -erkek olsun kadın olsun- böyle büyük bir hayrın ve nimetin kendilerine verilmesini Rabbimiz'den dileyebilirler.

Hikmetin ne denli büyük bir nimet olduğunun farkında olan müminler dualarında Allah'tan kendilerine “hikmet, anlatım çarpıcılığı ve etkili bir hitabet kabiliyeti” vermesini isterler. Kuran'da Peygamberlerin de bu yönde dua ettiklerine örnek olarak Hz. İbrahim (a.s.)'in duası verilmektedir:

“Rabbim, bana hikmet (ve hüküm) bağışla ve beni salih olanlara kat; Sonra gelecekler arasında bana bir doğruluk dili (lisan-ı sıdk) ver.” (Şuara Suresi, 83-84)

"BİRŞEY OLMAZ" MANTIĞININ İNSANA VERDİĞİ BÜYÜK ZARAR

NEDEN;

- Din ahlakının yaşanmadığı toplumlarda yaygın olarak görülen "birşey olmaz" mantığı, insanın kendisi ve çevresi için büyük bir tehlikedir?
- Müminler bu mantıktan titizlikle sakınmalıdırlar?
- Tevekküllü bir müminin herhangi bir konuda tedbir almasına gerek olmadığını düşünmek, büyük bir yanılgıdır?

İnsanların birçoğunu, kendileri farkında olmadıkları halde etkisi altına almış batıl bir din vardır. Bu, kendini açıkça tanıtmayan, gizli bir dindir. Hiçbir yazılı kuralı olmayan ancak insanların hareket ve tavırlarını, düşüncelerini kontrol altına alan bu din adamlık dinidir. Pek çok kimse şuurunda dahi olmadan hayatları boyunca bu dinin kurallarını uygular, bu dinin emir ve yasaklarına göre yaşarlar. Bu

kuralların en göze çarpan özelliği ise; insanları doğruya, iyiye, güzele, kolay olana yönelten Allah'ın razı olacağı umulan ahlak yerine insanları çarpık bir yaşantıya yöneltmesidir. İşte bu yaşantıyı benimseyen insanların özelliklerinden biri 'umursamazlık' olarak ifade edebileceğimiz; akılcılıktan son derece uzak, kör bir cesarettir. Bu çarpık ruh halinin farklı yönlerini şimdi birlikte inceleyelim.

Boş Vermişlik

Umursamazlığın insanlar üzerindeki en dikkat çekici etkilerinden bir tanesi, 'boş vermişlik' mantığıdır. Din ahlakına uygun yaşamayan toplumlarda sık sık rastlanan bu davranış bozukluğu, insanların hem zihnen hem de fiziksel olarak zarar görmesine sebep olur. Bu ruh halinde insanlar tehlikeyi fark

etmez, fark etseler bile umursamazlar. Bu nedenle adamlık dinini benimsemiş toplumlarda umursamazlık yüzünden yaşanan ölümler, sakatlanmalar, maddi kayıplar ve tedbirsizlikler oldukça fazladır. Örneğin;

Kablosu aşınmış bir elektrikli aleti tamir ettirmek yerine 'nasılsa bir şey olmaz' diyerek kullanmak, bu davranış bozukluğunun bir göstergesidir.

Ya da çökmeye yüz tutmuş ve yetkililer tarafından çürük raporu almış bir apartmanı yenilemek yerine 'bu apartman sağlam apartmandır, bir şey olmaz' diyerek kendini kandırmak da boş vermişliğin göstergelerindendir.

Bazı insanların 'bana bir şey olmaz,

eskiden doktor mu vardı?' gibi yanlış düşünceler sebebiyle gerektiği durumlarda doktora gitmediklerine de birçok kez şahit olmuşsunuzdur. Şuursuzca gösterdikleri bu umursamazlık nedeniyle, vücundaki kanseri, tümörleri, virüsleri fark etmeden yıllarca yaşayan ve durum fark edildiğinde de hastalığı ilerlemiş olan birçok insan vardır.

'Hiçbir Şey Olmaz' Mantığı

Şeytanın boş vermişlik telkini altında olan kişilerin bir özelliği de, aciliyetli veya önemli konularda gösterdikleri umursamazlık ve tedbirsizlik yani 'nasılsa hiçbir şey olmaz' mantığıdır. Örneğin bu kişiler küçük yaşlardaki çocukları 'nasılsa bir şey olmaz' düşüncesiyle evde tek başına bırakıp can ve mal kaybına

sebepler olurlar. Bu olayların ardından ‘hep başkalarından duyardık, başımıza geleceğini hiç düşünmezdik’ gibi pişmanlıklarını anlatan ifadeler kullanırlar.

Kuran ahlakına göre yaşamayan toplumlarda “umursuzluk” o kadar yaygındır ki, insanlar birbirlerinden sürekli olarak “boş ver, aldırma, hiçbir şey olmaz” gibi sözler işitirler. Hatta bu yanlış anlayıştan dolayı insanlar, herhangi bir tehlike karşısında tedbir almaya veya tedbir alınmasını teklif etmeye utanırlar. Çünkü korkaklıkla suçlanmaktan çekinirler. Örneğin yangın tertibatı olmayan bir iş yerinde çalışanların, gerekli teçhizatların getirilmesini teklif etmeleri ya da eskimiş olan asansör tertibatının yenilenmesini istemeleri oldukça zordur. Çünkü böyle bir

durumda işyerindeki diğer insanlar büyük bir ihtimalle alaycı esprilerle bu kişiye korkak muamelesi yapacaklardır. Halbuki sırf akılsızca bir “kendini ispatlama” zihniyetiyle yapılan bu tip umursamazlıklar genellikle birçok insanın zarar görmesiyle neticelenir.

Tedbirli Olmak, Allah’ın Emridir

Umursamazlık, İslam ahlakını gerektiği gibi yaşamayan ve ahirete kesin bir bilgiyle iman etmeyen kişiler arasında oldukça yaygın bir alışkanlıktır. Düşünmeden gösterilen bu tutumun dünya hayatında karşılığı ve sonuçları çok çeşitli belalar, kazalar, veya maddi kayıplar olabilir. Nitekim, insanı sahip olduğu düşünme

yeteneği ile birlikte yaratan ve yaşamını sürdürebilmesi için bedeninde mükemmel sistemler var eden Yüce Rabbimiz, Kuran'da '**...Korunma tedbirlerinizi alın...**' (Nisa Suresi, 102) şeklinde buyurarak insanları bu konuda uyarmıştır. Dolayısıyla her insanın umursuz ve sorumsuz davranışlarının neticesinde kendine veya etrafına vereceği zararlardan ahirette sorumlu tutulabileceğini unutmaması gerekir. Bundan sakınmanın yolu

ise Allah'ın hoşnutluğunu aramak, O'na teslim olmaktır.

Allah Kendisi'ne teslim olanlara, dünyada güzel, saygın, şerefli bir yaşamı ve sonsuz cenneti vaat etmiştir:

"Erkek olsun, kadın olsun, bir mü'min olarak kim salih bir amelde bulunursa, hiç şüphesiz Biz onu güzel bir hayatla yaşatırız ve onların karşılığını, yaptıklarının en güzeliyle muhakkak veririz." (Nahl Suresi, 97)

ÖNEMLİ BİR HATIRLATMA!

Umursamazlık konusunda önemli bir noktaya dikkat çekmekte yarar vardır. Elbette herhangi bir olay karşısında aşırı panik olmak, şuuru kapanacak derecede dehşete düşmek, şaşkınlıktan ne yapacağını bilemeyecek duruma düşmek gibi tavırlar doğru değildir. Önemli olan bu tarz olaylarda soğukkanlılığı korumak ve sakin kafayla düşünerek akılcı çözümler bulmaktır. Çünkü sonsuz güç sahibi Allah, insanlara Kuran'da tevekküllü olmalarını yani zor durumlarda, tehlike anlarında da Allah'a güvenip dayanmalarını emretmiştir. Bu konudaki bir ayet şöyledir:

"De ki: "Allah'ın bizim için yazdıkları dışında, bize kesinlikle hiçbir şey isabet etmez. O bizim Mevlamızdır. Ve mü'minler yalnızca Allah'a tevekkül etmelidirler."" (Tevbe Suresi, 51)

Tedbirli Olmak Konusunda Kuran'da Verilen Hz. Yakup (a.s.) Örneği

"Ve (Hz. Yakup) dedi ki: "Ey çocuklarım, tek bir kapıdan girmeyin, ayrı ayrı kapılardan girin. Ben size Allah'tan hiçbir şeyi sağlayamam (gideremem). Hüküm yalnızca Allah'ındır. Ben O'na tevekkül ettim. Tevekkül edenler de yalnızca O'na tevekkül etmelidirler."" (Yusuf Suresi, 67)

Bu ayette Hz. Yakup (a.s.) çocuklarına yalnızca Allah'a güvenenlerden ve tevekkül edenlerden olmayı öğütlemekte, aynı zamanda kendilerini koruyacak en akıllı tedbirleri almaları konusunda da onları uyarmaktadır. İşte salih bir Müslümanın göstermesi gereken tavır da böyle olmalıdır. Ne Kuran ahlakı yaşanmadığı için gösterilen umursamazlık ve boş vermişlik ne de tevekkülsüzlük Allah'ın beğeneceği davranışlar değildir. İnsan gördüğü her

tehlikeye karşı ‘...Korunma tedbirlerinizi alın...’ (Nisa Suresi, 102) ayetinin hükmü gereği aklını kullanıp tedbir almalı, ama aynı zamanda da Allah’ın dilemesi dışında hiçbir tehlikenin önüne geçemeyeceğini bilerek Rabbimiz’e teslim olup tevekkül etmelidir.

Umursamazlık, Kötülerin İttifakını Desteklemektir

Günümüzde dünyanın çeşitli bölgelerinde savaşlar, terör, karışıklıklar, zulüm ve adaletsizlikler sürerken ve bunlara ilişkin haberler devamlı olarak insanlara ulaşırken dünyayı

çözülmemiş bu sorunlar ile kabullenmek ve yaşanan kötü olaylara seyirci kalmak bu çarpık anlayışın bir sonucudur. Oysa şunu unutmamak gerekir ki kötülerin ittifakına destek olmak için mutlaka onların yanında olmak gerekmez. Onların yaptıkları karşısında umursamaz bir tavır göstermek de dolaylı olarak onlara destek olmak anlamına gelir. Bu gerçeğin bilincinde olan müminlerse, sahip oldukları üstün ahlak ile dünya üzerindeki kötülüklere karşı umursamaz davranan diğer insanlardan ayrılırlar. Etraflarında olup biten her türlü kötülüğe karşı duyarlılık gösterir, bu konuda birbirleriyle ittifak eder ve iyilikten yana tavırlarını, sürdürdükleri fikri mücadele ile ortaya koyarlar. Allah’ın Kuran’da bildirdiği ahlak, tüm hurafelerden arınmış olarak insanlara anlatıldığı ve insanlar Kuran ahlakını yaşamaya özendirildikleri takdirde, dünya üzerinde var olan tüm sorunlar da Allah’ın izniyle çözülecektir. Bir ayette Kuran ahlakına uymanın önemi şöyle bildirilmiştir:

“Biz Kitabı sana, her şeyin açıklayıcısı, Müslümanlara bir hidayet, bir rahmet ve bir müjde olarak indirdik.” (Nahl Suresi, 89)